Parlament Europejski
2024-2029

TEKSTY PRZYJĘTE

P10_TA(2026)0012

Wdrażanie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2025 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 stycznia 2026 r. w sprawie wdrażania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2025 r. (2025/2164(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 14, 16, 21, 24, 36 i 41,

– uwzględniając sprawozdanie wysokiej przedstawicielki Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 25 czerwca 2025 r. pt. „Common Foreign and Security Policy Report – Our priorities in 2025” [Sprawozdanie na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – nasze priorytety w 2025 r.],

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z 18 grudnia 2025 r.,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 maja 2025 r. w sprawie powrotu ukraińskich dzieci przymusowo przemieszczonych i deportowanych przez Rosję[1],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2025 r. w sprawie kosztów ludzkich wojny Rosji przeciwko Ukrainie i pilnej potrzeby zakończenia rosyjskiej agresji – sytuacja bezprawnie przetrzymywanych cywilów i jeńców wojennych oraz ciągłe bombardowania ludności cywilnej[2],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawie uznania Federacji Rosyjskiej za państwo sponsorujące terroryzm[3],

– uwzględniając uwagi sekretarza generalnego ONZ z dnia 22 września 2025 r. skierowane do Zgromadzenia Ogólnego z okazji 80. rocznicy powstania Organizacji Narodów Zjednoczonych,

---

1 Teksty przyjęte, P10_TA(2025)0096.
2 Teksty przyjęte, P10_TA(2025)0160.
3 Dz.U. C 167 z 11.5.2023, s. 18.

– uwzględniając orędzie o stanie Unii wygłoszone przez przewodniczącą Komisji Ursulę von der Leyen dnia 10 września 2025 r.,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2025 r. w sprawie strategii politycznej UE w odniesieniu do Ameryki Łacińskiej[4],

– uwzględniając unijny plan działania na rzecz równouprawnienia płci i wzmocnienia pozycji kobiet w działaniach zewnętrznych na lata 2021–2025 (GAP III),

– uwzględniając deklarację z trzeciego szczytu UE–Wspólnota Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów (CELAC) przyjętą dnia 18 lipca 2023 r.,

– uwzględniając wspólną deklarację z czwartego szczytu UE–CELAC z dnia 9 listopada 2025 r.,

– uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza,

– uwzględniając koncepcję strategiczną NATO na 2022 r. przyjętą dnia 29 czerwca 2022 r.,

– uwzględniając deklarację ze szczytu NATO w Hadze z dnia 25 czerwca 2025 r.,

– uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka, przyjęte w 2004 r., zaktualizowane w 2008 r. i uzupełnione w 2020 r. wytycznymi dotyczącymi ich wdrażania,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 stycznia 2025 r. w sprawie dezinformacji i fałszerstw historycznych Rosji mających uzasadnić jej wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie[5],

– uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych z dnia 26 czerwca 1945 r.,

– uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego z dnia 17 lipca 1998 r.,

– uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 listopada 2002 r. między Parlamentem Europejskim a Radą dotyczące dostępu Parlamentu Europejskiego do szczególnie chronionych informacji Rady z zakresu polityki bezpieczeństwa i obrony[6],

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje dotyczące łamania praw

---

4 Teksty przyjęte, P10_TA(2025)0221.
5 Dz.U. C, C/2025/2147, 23.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2147/oj.
6 Dz.U. C 298 z 30.11.2002, s. 1.

człowieka oraz naruszania zasad demokracji i praworządności, przyjęte zgodnie z art. 150 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Sauliego Niinistö z dnia 30 października 2024 r. pt. „Razem bezpieczniej – wzmocnienie gotowości cywilnej i wojskowej oraz przygotowania w Europie”,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2024 r. w sprawie wpływu Chin na infrastrukturę krytyczną w Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa i obrony[7],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 października 2024 r. w sprawie błędnego interpretowania rezolucji ONZ nr 2758 przez Chińską Republiką Ludową oraz jej ciągłych prowokacji wojskowych wokół Tajwanu[8],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 września 2025 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Wzmocnionej umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kirgiską, z drugiej strony[9],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 lutego 2024 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2023 r.[10],

– uwzględniając wspólną deklarację ze szczytu przywódców UE–Zjednoczone Królestwo, który odbył się w dniu 19 maja 2025 r.,

– uwzględniając wspólną deklarację przyjętą po pierwszym szczycie UE–Azja Środkowa, który odbył się w dniu 4 kwietnia 2025 r.,

– uwzględniając deklarację z Kiruny z dnia 15 maja 2013 r.,

– uwzględniając strategię bezpieczeństwa narodowego Stanów Zjednoczonych, opublikowaną w grudniu 2025 r.,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2025/2600 z dnia 12 grudnia 2025 r. w sprawie środków nadzwyczajnych mających na celu zaradzenie poważnym trudnościom gospodarczym spowodowanym działaniami Rosji w kontekście wojny napastniczej przeciwko Ukrainie[11],

---

7 Dz.U. C, C/2024/5719, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5719/oj.

8 Dz.U. C, C/2025/487, 29.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/487/oj.

9 Teksty przyjęte, P10_TA(2025)0170.

10 Dz.U. C, C/2024/6739, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6739/oj.

11 Dz.U. L, 2025/2600, 13.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2600/oj.

– uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 listopada 2025 r. w sprawie stanowiska UE dotyczącego proponowanego planu i zaangażowania UE na rzecz sprawiedliwego i trwałego pokoju dla Ukrainy[12],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2025 r. w sprawie Gazy na skraju wytrzymałości: działania UE mające na celu zwalczanie głodu oraz pilna potrzeba uwolnienia zakładników i wdrożenia rozwiązania dwupaństwowego[13],

– uwzględniając przyjętą przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucję nr 2803 (2025), w której z zadowoleniem przyjęto kompleksowy plan dotyczący zakończenia konfliktu w Strefie Gazy,

– uwzględniając art. 55 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A10-0253/2025),

A. mając na uwadze, że wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa UE (WPZiB) powinna utrzymywać pokój, wzmacniać bezpieczeństwo międzynarodowe i promować współpracę międzynarodową, a tym samym służyć strategicznym interesom Europy określonym w art. 21 TUE poprzez ochronę bezpieczeństwa Unii i interesów wszystkich państw członkowskich, również poprzez wiarygodne odstraszanie; mając na uwadze, że do celów tych należy dążyć przy jednoczesnym wspieraniu demokracji, praworządności oraz poszanowania praw człowieka, w tym praw kobiet i mniejszości;

B. mając na uwadze, że w ostatnim roku wojny i konflikty zbrojne, w tym bezpośrednie konfrontacje i rosnące napięcia, a także ataki hybrydowe, dotknęły prawie każdy kontynent; mając na uwadze, że nasilająca się konfrontacja geopolityczna i gospodarcza stanowi czynnik sprzyjający ponownej eskalacji zamrożonych konfliktów i wybuchowi nowych; mając na uwadze, że organizacje międzynarodowe powołane do zapobiegania takim napięciom napotkały trudności w wypełnianiu swojego mandatu, co podkreśla, że ich reforma jest pilna i niezbędna oraz że demokracje muszą wspólnie bardziej zaangażować się na rzecz wzmacniania obronności;

C. mając na uwadze, że trzeba pilnie dalej chronić i wzmacniać międzynarodowy porządek oparty na zasadach i jego instytucje, uniwersalne normy, wartości i zasady Karty Narodów Zjednoczonych, takie jak prawa człowieka i międzynarodowy wymiar sprawiedliwości, multilateralizm oraz akt końcowy z Helsinek, w szczególności w odniesieniu do nienaruszalności granic

---

12 Teksty przyjęte, P10_TA(2025)0312.
13 Teksty przyjęte, P10_TA(2025)0199.

międzynarodowych ***i*** zakazu używania siły; mając na uwadze, że UE jest z natury podmiotem promującym wielostronną współzależność różnych podmiotów instytucjonalnych;

D. mając na uwadze, że niektóre tradycyjne i inne nowe mocarstwa demonstrują złożoną postawę, a wachlarz ich zachowań sięga od ścisłej współpracy po konfrontację sektorową i przymus; mając na uwadze, że Rosja, która prowadzi bezprawną i niesprowokowaną wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, odgrywa wiodącą rolę w podważaniu międzynarodowego porządku opartego na zasadach; mając na uwadze, że Rosja celowo przedłuża swoją nielegalną wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie w celu wyczerpania tego państwa oraz zdestabilizowania UE i NATO; mając na uwadze, że ochrona całej wschodniej flanki UE ma zasadnicze znaczenie dla stabilności, bezpieczeństwa i odporności całej UE; mając na uwadze, że w obecnym – naznaczonym podziałami – kontekście geopolitycznym UE musi się dostosować i lepiej bronić swoich interesów i interesów państw członkowskich;

E. mając na uwadze, że UE współpracuje z partnerami transatlantyckimi i krajami o podobnych poglądach w celu wzmocnienia swojego bezpieczeństwa gospodarczego;

F. mając na uwadze, że 30 lat temu porozumienie z Dayton i Paryża zakończyło niszczycielską wojnę w Bośni i Hercegowinie; mając na uwadze, że pełne wdrożenie zasad tego porozumienia ma kluczowe znaczenie;

G. mając na uwadze, że we wspólnej deklaracji z 19 maja 2025 r. UE i Zjednoczone Królestwo podjęły wspólne zobowiązanie na rzecz stabilności Bałkanów Zachodnich; mając na uwadze, że UE i Zjednoczone Królestwo powinny określić konkretne obszary współpracy w tym regionie, zwłaszcza w celu zapewnienia poszanowania zasady podziału władzy zawartej w porozumieniu pokojowym z Dayton;

H. mając na uwadze, że niektóre podmioty międzynarodowe, w szczególności państwa autorytarne, zagrażają bezpieczeństwu i stabilności Europy, stosując szeroki zestaw taktyk hybrydowych, w szczególności sabotaż infrastruktury krytycznej i ingerencję w demokratyczne funkcjonowanie naszych społeczeństw, a także poważne zagrożenia dla bezpieczeństwa, takie jak wtargnięcia dronów i ataki na sieci kolejowe; mając na uwadze, że przeciwdziałanie takim zagrożeniom stanowi część WPZiB UE i wymaga wiarygodnego systemu informacji wywiadowczych z pierwszej ręki na temat zagrożeń zewnętrznych, który wzmocni zdolności UE do szybkiego i skutecznego reagowania, a także do ochrony jej interesów za granicą;

I. mając na uwadze, że rozszerzenie stanowi inwestycję geostrategiczną w długoterminowy pokój, demokrację, stabilność,

bezpieczeństwo, ochronę klimatu i dobrobyt na całym kontynencie, w szczególności w świetle rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że przygotowanie do rozszerzenia wymaga wewnętrznych reform w UE; mając na uwadze, że UE powinna prowadzić proces rozszerzenia równolegle do reform instytucjonalnych i reform procesu decyzyjnego niezbędnych do zabezpieczenia zdolności UE do przyjmowania nowych państw; mając na uwadze, że wiarygodna polityka rozszerzenia wzmacnia geopolityczny wpływ i odporność UE; mając na uwadze, że przestrzeganie podstawowych zasad Unii i poszanowanie prawa międzynarodowego jest warunkiem wstępnym przystąpienia do UE;

J. mając na uwadze, że UE nadal propaguje własną, autonomiczną dyplomację europejską we wszystkich dziedzinach, w tym dyplomację publiczną, kulturalną, gospodarczą, klimatyczną, cyfrową oraz dyplomację w dziedzinie sztucznej inteligencji i cyberdyplomację; mając na uwadze, że utworzenie służby dyplomatycznej UE, ukształtowanej przez wspólną kulturę dyplomatyczną rozwijaną z wyraźnie unijnej perspektywy, jest w tym względzie istotnym krokiem; mając na uwadze, że Europejska Akademia Dyplomatyczna przyczynia się do osiągnięcia tego celu;

K. mając na uwadze, że UE priorytetowo traktuje partnerstwa z demokracjami o podobnych poglądach; mając na uwadze, że zawieranie nowych partnerstw globalnych opiera się na analizie politycznej, aby unikać zależności narażających UE na naciski, a także zagwarantować, że współpraca nie będzie podważać praw człowieka, zrównoważonego rozwoju ani solidarności UE; mając na uwadze, że współpraca sektorowa nie może być prowadzona ze szkodą dla podstawowych wartości UE; mając na uwadze, że podziały w UE i w ramach sojuszu transatlantyckiego oraz w stosunkach z naszymi strategicznymi partnerami osłabiają nas wszystkich i przynoszą korzyści naszym przeciwnikom, rywalom i konkurentom;

L. mając na uwadze, że w porównaniu z wersją z 2021 r. strategia bezpieczeństwa narodowego USA z 4 grudnia 2025 r. odzwierciedla radykalną zmianę akcentów, ponieważ nie zawiera merytorycznej oceny wyzwań stwarzanych przez takie podmioty, jak Rosja i Chiny, a także zawiera krytyczne odniesienia do rzekomych niedociągnięć demokratycznych w niektórych państwach członkowskich UE; mając na uwadze, że strategia bezpieczeństwa narodowego określa globalne zmiany głównie pod względem interesów gospodarczych i strategicznych, ujawniając bardziej transakcyjne podejście do tradycyjnych sojuszników, a tym samym kwestionując zasady, które od dziesięcioleci leżą u podstaw polityki zagranicznej USA; mając na uwadze, że rzecznik Kremla publicznie wyraził zadowolenie z przyjęcia strategii bezpieczeństwa narodowego, natomiast w kilku stolicach państw UE strategia ta wywołała niepokój, stawiając pytania o jej wpływ na jedność transatlantycką i wiarygodność zbiorowego odstraszania;

M. mając na uwadze, że kraje i terytoria zamorskie (KTZ) stowarzyszone z UE łączą bliskie więzi konstytucyjne, historyczne i kulturowe z państwami członkowskimi; mając na uwadze, że zapewniają one UE wyjątkową obecność na arenie międzynarodowej oraz korzyści geostrategiczne, zwłaszcza na Oceanie Atlantyckim, Indyjskim i Spokojnym, a także w Arktyce i na Antarktydzie; mając na uwadze, że w ramach WPZiB należy wzmocnić zorganizowaną współpracę z KTZ w takich obszarach jak bezpieczeństwo, strategiczne szlaki handlowe, odporność na zmianę klimatu, bezpieczeństwo morskie i surowce krytyczne, co pozwoli zapewnić ściślejsze uwzględnienie KTZ w priorytetach działań zewnętrznych Unii;

N. mając na uwadze, że przestrzeń społeczeństwa obywatelskiego kurczy się na całym świecie, a obrońcy praw człowieka i organizacje społeczeństwa obywatelskiego są coraz bardziej narażeni na ataki i zagrożenia ze strony podmiotów państwowych i niepaństwowych;

O. mając na uwadze, że dynamiczne społeczeństwo obywatelskie na całym świecie odgrywa zasadniczą rolę w propagowaniu praw człowieka, demokracji i pluralizmu, a także w promowaniu dobrych rządów i postępu społecznego;

P. mając na uwadze, że Parlament wyraził niedawno jednoznaczne stanowisko w sprawie naruszeń praw człowieka na Kubie oraz w sprawie sytuacji w Wenezueli; mając na uwadze, że wielokrotnie potępiał reżim Daniela Ortegi i Rosario Murillo w Nikaragui;

Q. mając na uwadze, że 10 stycznia 2025 r. Nicolás Maduro rozpoczął nową kadencję i bezprawnie utrzymał się przy władzy pomimo powszechnych oszustw wyborczych; mając na uwadze, że Parlament uznał Edmunda Gonzáleza Urrutię za prawowitego i demokratycznie wybranego prezydenta Wenezueli, a Maríę Corinę Machado – za przywódczynię opozycji demokratycznej, przyznając im w 2024 r. Nagrodę im. Sacharowa za wolność myśli; mając na uwadze, że María Corina Machado została również uhonorowana Pokojową Nagrodą Nobla w 2025 r.; mając na uwadze, że ostatnie wydarzenia polityczne, w tym pozbawienie władzy Nicolása Maduro i rozpoczęcie uwalniania więźniów politycznych, stanowią krytyczny moment w przemianach demokratycznych w Wenezueli; mając jednocześnie na uwadze, że sytuacja pozostaje niestabilna, a kluczowe struktury byłego reżimu nadal istnieją, stwarzając poważne wyzwania dla konsolidacji demokratycznej;

R. mając na uwadze, że zasady ONZ są kwestionowane w stopniu nigdy dotąd niespotykanym; mając na uwadze, że Parlament wielokrotnie wzywał społeczność międzynarodową do obrony i wzmocnienia ONZ;

S. mając na uwadze, że wielostronny ład światowy nie dostosował się odpowiednio do obecnych realiów geopolitycznych; mając na uwadze, że inicjatywa ONZ-80 zainicjowana przez sekretarza generalnego ONZ stanowi niezbędny element reformy ONZ i

oznaczałaby zniesienie systemu weta w Radzie Bezpieczeństwa ONZ; mając na uwadze, że dramatyczna sytuacja finansowa ONZ budzi poważne obawy; mając na uwadze, że ONZ stoi w obliczu cięć budżetowych w wysokości 500 mln USD i utraty 20 % personelu; mając na uwadze, że po wycofaniu wsparcia finansowego USA ONZ będzie musiała dokonać dalszych poważnych cięć w agencjach zajmujących się pokojem, działalnością humanitarną i zdrowiem; mając na uwadze, że zreformowanie ONZ wymaga wystarczających zasobów finansowych i wsparcia politycznego, aby utrzymać multilateralizm jako podstawę globalnego zarządzania;

T. mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana, w szczególności handel narkotykami, stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa UE; mając na uwadze, że od 2020 r. Unia Europejska jest największym na świecie rynkiem konsumpcji kokainy; mając na uwadze, że kokaina pochodzi w dużej mierze z Ameryki Łacińskiej i trafia do UE głównie przez jej porty na Atlantyku;

U. mając na uwadze, że reżimy autorytarne, siatki przestępcze i grupy terrorystyczne zagrażają zdrowiu i bezpieczeństwu Europejczyków, ponieważ prowadzą nielegalny handel narkotykami i ludźmi, co przyczynia się do niestabilności w regionie, a w niektórych przypadkach jest równoznaczne z wykorzystywaniem migracji jako broni;

V. mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie poważnie zakłóciła bezpieczeństwo w Europie i na świecie, wywołując stan niepewności gospodarczej, brak bezpieczeństwa żywnościowego i wysokie ceny energii, a także zdestabilizowała wschodnie sąsiedztwo UE; mając na uwadze, że agresja ta jest częścią szerszej strategii realizującej imperialistyczny i ekspansywny program, który rozpoczął się wraz z wojną w Gruzji w 2008 r.; mając na uwadze, że memorandum budapeszteńskie z 1994 r. o gwarancjach bezpieczeństwa, na mocy którego Ukraina usunęła całą broń jądrową ze swojego terytorium w zamian za gwarancje bezpieczeństwa, w tym od Rosji, nie zapobiegło rosyjskiej wojnie napastniczej;

W. mając na uwadze, że Rosja wciąż plądruje ukraińskie dziedzictwo narodowe; mając na uwadze, że rosyjska wojna napastnicza spowodowała poważne i długotrwałe szkody dla środowiska w Ukrainie; mając na uwadze, że Federacja Rosyjska prowadzi intensywne i celowe ataki na ukraińską infrastrukturę energetyczną;

X. mając na uwadze, że Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) wydał nakazy aresztowania Władimira Putina i Marii Lvovej-Belovej, rosyjskiej komisarz ds. praw dziecka, za zbrodnię wojenną polegającą na bezprawnej deportacji i wywożeniu ukraińskich dzieci;

Y. mając na uwadze, że orzeczenie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 9 lipca 2025 r. w sprawie Ukraina i Niderlandy

przeciwko Rosji stanowi znaczący krok naprzód w pociąganiu Rosji do odpowiedzialności za wojnę napastniczą i okrucieństwa, których państwo to dopuściło się w Ukrainie;

Z. mając na uwadze, że przyspieszona militaryzacja Chin, a także ich partnerstwa strategiczne z Rosją, Koreą Północną i Iranem mogą zagrozić stabilności nie tylko krajów regionu Indo-Pacyfiku, ale również całej społeczności międzynarodowej; mając na uwadze, że w ostatnich latach Korea Północna, jawnie naruszając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ, wielokrotnie wystrzeliwała pociski balistyczne z niespotykaną dotąd częstotliwością, a jednocześnie umacnia swoje zdolności nuklearne zarówno pod względem jakościowym, jak i ilościowym; mając na uwadze, że asertywna presja wojskowa, polityczna i gospodarcza tych autorytarnych i dyktatorskich mocarstw, a także ich ciągłe i wieloaspektowe ataki na międzynarodowy porządek oparty na zasadach to jedne z najpoważniejszych zagrożeń dla bezpieczeństwa państw członkowskich UE w jej historii;

AA. mając na uwadze, że na szczycie NATO w Waszyngtonie w 2024 r. Chiny uznano za decydujący podmiot umożliwiający rosyjską agresję; mając na uwadze, że Chiny nigdy formalnie nie potępiły nielegalnej agresji i inwazji Rosji na Ukrainę; mając na uwadze, że Rosja określiła swoje strategiczne stosunki z Chinami jako utrzymywane na niespotykanie wysokim poziomie; mając na uwadze, że Chińska Republika Ludowa jest głównym zwolennikiem Rosji w jej wojnie napastniczej, ponieważ zapewnia większość towarów podwójnego zastosowania wykorzystywanych w rosyjskim sektorze obronnym oraz wsparcie dyplomatyczne, polityczne i gospodarcze, co prowadzi do przedłużania i umożliwiania działań wojennych; mając na uwadze, że Rosja dąży do podważenia stabilności regionalnej i europejskich aspiracji za pomocą środków przymusu i działań wojskowych, podczas gdy Chiny w coraz większym stopniu wykorzystują wpływy gospodarcze i partnerstwa strategiczne do wpływania na rozwój sytuacji w sąsiedztwie UE wraz z innymi podmiotami przyczyniającymi się do takiej destabilizacji; mając na uwadze, że Chiny dążą do zwiększenia swojego śladu w UE poprzez połączenie inwestycji kierowanych przez państwo, nabywania infrastruktury strategicznej, transferu technologii i operacji wywierania wpływu;

AB. mając na uwadze, że w ostatnim roku sytuacja w zakresie praw człowieka i podstawowych wolności w Azerbejdżanie bardzo się pogorszyła; mając na uwadze, że należy wdrożyć wszystkie postanowienia wydane przez Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości w odniesieniu do Górskiego Karabachu, w tym postanowienie z 17 listopada 2023 r. wskazujące środki tymczasowe dotyczące bezpiecznego, niezakłóconego i szybkiego powrotu osób, które uciekły z regionu;

AC. mając na uwadze, że działania zewnętrzne UE są nieodwołalnie powiązane z wartościami i zasadami zapisanymi w art. 2, art. 3 ust. 5

i art. 21 TUE, w tym suwerennością, niezależnością i integralnością terytorialną wszystkich państw członkowskich, zgodnie z kartą ONZ; mając na uwadze, że zasady te mają zastosowanie również do Cypru; mając na uwadze, że polityka zagraniczna Turcji pozostaje w sprzeczności z polityką UE; mając na uwadze, że konstruktywne zaangażowanie samej Turcji ma kluczowe znaczenie dla wznowienia rozmów w sprawie rozwiązania kwestii cypryjskiej i poczynienia postępów w ramach ONZ;

AD. mając na uwadze, że Turcja kontynuuje wojskową okupację terytorium UE na Cyprze i wciąż grozi państwu członkowskiemu użyciem siły;

AE. mając na uwadze, że coraz częściej dochodzi do naruszania przez Turcję greckiej przestrzeni powietrznej i przepisów ruchu lotniczego w ateńskim rejonie informacji powietrznej; mając na uwadze, że coraz częściej dochodzi również do naruszeń greckich wód terytorialnych, a tureckie statki systematycznie prowadzą nielegalną działalność połowową na greckich wodach terytorialnych; mając na uwadze, że nadal utrzymują się spory dotyczące operacji poszukiwawczo-ratowniczych, a także obowiązków związanych z NAVTEX;

AF. mając na uwadze, że jedynym realnym rozwiązaniem kwestii kurdyjskiej w Turcji jest sprawiedliwe, kompleksowe i trwałe porozumienie;

AG. mając na uwadze, że Egipt jest istotnym filarem stabilności we wschodniej części Morza Śródziemnego, co zostało podkreślone decyzją UE o przyznaniu Egiptowi pomocy makrofinansowej w wysokości 4 mld EUR na lata 2024–2027;

AH. mając na uwadze, że w 2024 r. UE i Republika Kirgiska podpisały wzmocnioną umowę o partnerstwie i współpracy; mając na uwadze, że istotną część tej umowy stanowią prawa człowieka; mając na uwadze, że niepokojąca sytuacja w zakresie praw człowieka w tym kraju wskazuje na poważny regres w tym zakresie, który nasilił się w kontekście przyspieszonych wyborów, o czym świadczy m.in. niedawne zatrzymanie Temirlana Sułtanbekowa i propozycja ponownego wprowadzenia kary śmierci w tym kraju; mając na uwadze, że rząd Kirgistanu musi podjąć konkretne kroki w celu rozwiązania pilnych problemów przedstawionych przez Parlament w rezolucji z 9 września 2025 r.; mając na uwadze, że w ostatnich latach władze wszystkich pięciu krajów Azji Środkowej w różnym stopniu rozprawiły się z głosami sprzeciwu i zaostrzyły kontrolę nad wolnością wypowiedzi, w tym nasiliły zastraszanie, nękanie i ściganie krytycznych działaczy, dziennikarzy i członków społeczności LGBTIQ+;

AI. mając na uwadze, że pierwszy w historii szczyt UE–Azja Środkowa, który odbył się w dniach 3–4 kwietnia 2025 r., był istotny, ponieważ

stanowił strategiczny punkt zwrotny w stosunkach między tymi regionami oraz umożliwił rozpoczęcie zorganizowanego dialogu, w którym w pełni uznaje się kluczową rolę regionu Azji Środkowej na styku Europy i Azji;

AJ. mając na uwadze, że w stosunkach z Indiami UE powinna odnotować stałą współpracę strategiczną tego kraju z Rosją, w tym jego godny ubolewania udział w ćwiczeniach wojskowych Zapad-2025 przeprowadzonych wspólnie z Rosją i Białorusią, a jednocześnie podejść do wyzwań geopolitycznych w sposób, który wzmacnia wspólne interesy UE z Indiami, zwiększa bezpieczeństwo i stoi na straży prawa międzynarodowego;

AK. mając na uwadze, że z zadowoleniem przyjmuje wysiłki niektórych państw arabskich i Izraela na rzecz normalizacji stosunków dyplomatycznych w ramach porozumień abrahamowych; mając na uwadze, że wspiera inicjatywy mające na celu budowanie szerokiego wsparcia regionalnego i międzynarodowego dla lepszej przyszłości w stosunkach arabsko-izraelskich;

AL. mając na uwadze, że UE ma historyczną szansę na pogłębienie sojuszu z Ameryką Łacińską; mając na uwadze, że filar dotyczący polityki i współpracy przewidziany w Umowie o partnerstwie UE–MERCOSUR wymaga zatwierdzenia przez Parlament, Radę i parlamenty narodowe państw członkowskich; mając na uwadze, że filar handlowy wymaga zatwierdzenia wyłącznie przez Parlament i Radę; mając na uwadze, że to zatwierdzenie byłoby geopolitycznym kamieniem milowym, który wzmacnia globalną obecność UE i umacnia wielostronny ład oparty na zasadach; mając na uwadze, że umowa ta stworzy ramy instytucjonalne sprzyjające współpracy w takich obszarach jak prawa człowieka, zrównoważony rozwój, gospodarka cyfrowa i zwalczanie przestępczości zorganizowanej; mając na uwadze, że przyjęcie i wdrożenie umowy powinno poprawić więzi międzyregionalne, przynieść korzyści geopolityczne i sprzyjać strategicznym interesom UE; mając na uwadze, że szybkie podpisanie i ratyfikacja Umowy o partnerstwie UE–MERCOSUR oraz umowy ogólnej między UE a Meksykiem stanowi podstawę pogłębienia współpracy i zacieśnienia więzi politycznych UE z Ameryką Łacińską;

AM. mając na uwadze, że polityka UE wobec Arktyki powinna zachęcać do zrównoważonego rozwoju gospodarczego, wspierać ludy tubylcze w zachowaniu ich języka i kultury, zapewniać ochronę ekosystemu Arktyki w obliczu kryzysu klimatycznego i promować odporność w obliczu wyzwań geopolitycznych stwarzanych przez państwa spoza UE; mając na uwadze, że polityka ta powinna uwzględniać uzasadnione obawy dotyczące ściślejszej współpracy między Chinami a Rosją w regionie Arktyki; mając na uwadze, że polityka ta musi w pełni uwzględniać zalecenia deklaracji z Kiruny, wspierać zwiększone finansowanie energii ze źródeł odnawialnych i zrównoważonego gospodarowania odpadami w społecznościach Arktyki oraz budować

zdolność do sprostania wyzwaniom środowiskowym, gospodarczym i społecznym;

AN. mając na uwadze, że ciągłe naruszanie przez Rosję suwerenności i integralności terytorialnej państw sąsiednich, w połączeniu z utrudnianiem żeglugi na Morzu Azowskim, Morzu Czarnym i Morzu Bałtyckim, budzi poważne wątpliwości co do perspektyw utrzymania pokojowego współistnienia w Arktyce; mając na uwadze, że Rosja znacznie wzmacnia swoją infrastrukturę arktyczną i flotę lodołamaczy, a jednocześnie realizuje swoje strategiczne ambicje w regionie; mając na uwadze, że Federacja Rosyjska realizuje strategię mającą na celu umocnienie federalnej kontroli nad zasobami naturalnymi, wzmocnienie roszczeń terytorialnych oraz przyciągnięcie inwestycji poprzez zachęty w postaci specjalnych stref ekonomicznych;

AO. mając na uwadze, że głównym celem WPZiB dla regionu Arktyki powinno być aktywne dążenie do uzyskania przez UE statusu pełnoprawnego obserwatora lub, w miarę możliwości, statusu członka wszystkich odpowiednich organów zarządzających Arktyką, w których nie jest ona jeszcze reprezentowana; mając na uwadze, że wymaga to również wzmocnienia interoperacyjności między UE, jej państwami członkowskimi a sojusznikami transatlantyckimi w zakresie bezpieczeństwa Arktyki, nadzoru morskiego, operacji poszukiwawczo-ratowniczych oraz ochrony infrastruktury krytycznej;

AP. mając na uwadze, że ochrona wolności wyznania powinna być konsekwentnie uwzględniana w działaniach zewnętrznych UE; mając na uwadze, że wiceprzewodnicząca Komisji / wysoka przedstawicielka Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisja powinny regularnie składać sprawozdania na temat wolności wyznania i prześladowań mniejszości religijnych na całym świecie; mając na uwadze, że wspólnoty i organizacje wyznaniowe mogą odgrywać kluczową rolę w promowaniu pokoju, dialogu międzyreligijnego, rozwiązywania konfliktów, pomocy humanitarnej i ochrony praw człowieka;

AQ. mając na uwadze, że nasilające się prześladowania mniejszości religijnych na tle wyznaniowym na całym świecie, w tym między innymi prześladowania chrześcijan na świecie, co ostatnio zaobserwowano w Syrii, Nigerii, Demokratycznej Republice Konga i Nikaragui, uwypuklają potrzebę zwrócenia większej uwagi na prześladowania mniejszości religijnych; mając na uwadze, że Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) powinna współpracować ze społecznością międzynarodową w celu odwrócenia niepokojącej tendencji do nasilania prześladowań religijnych;

AR. mając na uwadze, że inicjatywa Global Gateway promuje ścisłe partnerstwa z krajami o zbieżnych poglądach w oparciu o wzajemne korzyści, rozwój gospodarczy i odporne łańcuchy dostaw; mając na uwadze, że skuteczne korzystanie z zasobów jest głównym

priorytetem i należy je przydzielać na ograniczoną liczbę inicjatyw strategicznych, w szczególności na wzmocnienie infrastruktury, a także na przeciwdziałanie konkurencyjnym inicjatywom państw trzecich; mając na uwadze, że w projektach Global Gateway należy zawsze kierować się podstawowymi wartościami UE, w tym poszanowaniem praw człowieka, dobrymi rządami, demokracją, przejrzystością i zrównoważeniem środowiskowym; mając na uwadze, że należy systematycznie angażować społeczeństwo obywatelskie i społeczności lokalne na wszystkich etapach opracowywania, wdrażania i oceny tych projektów, aby odpowiadały one lokalnym potrzebom, uwzględniały aspekt płci i przynosiły znaczące rezultaty rozwojowe;

AS. mając na uwadze, że budżet w wysokości 300 mld EUR przeznaczony na tę inicjatywę odpowiada mniej niż jednej trzeciej skali projektów już realizowanych w ramach podobnej chińskiej inicjatywy na rzecz łączności i infrastruktury – inicjatywy Pasa i Szlaku; mając na uwadze, że obecne finansowanie ESDZ i delegatur UE jest niewystarczające, aby zaspokoić ich potrzeby, biorąc pod uwagę skalę dzisiejszych wyzwań; mając na uwadze, że cięcia w wydatkach na podstawowe działania dyplomatyczne zwiększają ryzyko rezygnacji z misji, co ograniczyłoby zdolność UE do działania jako partner na arenie międzynarodowej;

AT. mając na uwadze, że dyplomacja prewencyjna jest proaktywnym narzędziem polityki zagranicznej, które umożliwia unikanie konfliktu między stronami oraz prowadzenie mediacji i wspieranie ich w znajdowaniu pokojowych rozwiązań, w tym prowadzenie mediacji i dialogu na rzecz pokoju; mając na uwadze, że wysiłki wrogich podmiotów spoza UE zmniejszyły wpływ UE na całym świecie; mając na uwadze, że wiceprzewodnicząca / wysoka przedstawicielka wraz z ESDZ powinna przeanalizować wcześniejsze europejskie wysiłki dyplomatyczne i ich wyniki; mając na uwadze, że taka analiza wymaga jasnego zrozumienia m.in. kontekstu lokalnego, historycznego, kulturowego i religijnego; mając na uwadze, że potrzebne może być odnowione podejście do dyplomacji prewencyjnej, aby zapewnić postrzeganie UE jako wiarygodnego partnera na wszystkich szczeblach; mając na uwadze, że unijne misje obserwacji wyborów odgrywają kluczową rolę we wspieraniu demokracji na całym świecie; mając na uwadze, że dyplomacja parlamentarna i stosunki międzyparlamentarne są ważnymi narzędziami, które pozwalają osiągać cele polityki zagranicznej UE w państwach trzecich i tworzyć więzi wykraczające poza sam tylko poziom rządowy; mając na uwadze, że w następnych wieloletnich ramach finansowych należy zwiększyć środki budżetowe przeznaczone na wspieranie demokracji i obserwację wyborów, w szczególności w celu wysłania takich misji do krajów kandydujących;

AU. mając na uwadze, że zmiana klimatu w coraz większym stopniu stanowi czynnik zwielokrotniający zagrożenie, prowadząc do dalszej destabilizacji państw i regionów szczególnie wrażliwych, możliwych

do uniknięcia kryzysów humanitarnych oraz dodatkowej presji migracyjnej;

AV. mając na uwadze, że w kontekście 25. rocznicy przyjęcia przez Radę Bezpieczeństwa ONZ rezolucji nr 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa równość płci oraz zagadnienia dotyczące kobiet, pokoju i bezpieczeństwa powinny pozostać podstawowymi zasadami unijnej wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że ESDZ i Komisji powinny utrzymać przywódczą rolę Unii w propagowaniu praw kobiet na całym świecie przez uważne i ambitne wdrażanie trzeciego planu działania w sprawie równości płci; mając na uwadze, że filar „przykład do naśladowania”, przewidziany w trzecim unijnym planie działania w sprawie równości płci, wymaga od wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawicielki, by poprawiła sytuację w kwestii równości płci na stanowiskach kierowniczych w ESDZ;

AW. mając na uwadze, że w ostatnich latach autorytarne i represyjne rządy, jak w Rosji, zintensyfikowały wykorzystywanie tradycyjnych norm płciowych jako środka legitymizacji państwa i kontroli społeczno-politycznej; mając na uwadze, że ponadnarodowe sieci religijne i skrajnie prawicowe ruchy polityczne promują politykę anty-LGBTIQ+; mając na uwadze, że tendencje te podważają prawa podstawowe i stanowią bezpośrednie wyzwanie dla wartości zapisanych w Traktacie o Unii Europejskiej, które obejmują równość płci i stanowią podstawę polityki zagranicznej Unii;

1. podkreśla, że jego rezolucje w sprawie wdrażania WPZiB są kluczowym elementem jego wkładu w kształtowanie polityki zagranicznej UE; podkreśla, że rezolucje te ukazują praktyczne skutki wzmocnionego prawa do kontroli w dziedzinie polityki zagranicznej przyznanego Parlamentowi na mocy Traktatu z Lizbony; przypomina, że rezolucja z 2025 r. jest drugą tego rodzaju rezolucją w obecnej kadencji parlamentarnej i ma służyć jako przewodnik dla władzy wykonawczej UE przy ustalaniu priorytetów polityki zagranicznej na tę kadencję; podkreśla, że w coraz bardziej zmiennym środowisku międzynarodowym UE musi jednocześnie stawić czoła wielu wyzwaniom polityki zagranicznej, które jej bezpośrednio i pośrednio dotyczą, w tym trwającej rosyjskiej wojnie napastniczej przeciwko Ukrainie, konfliktom na Bliskim Wschodzie, rosnącej konkurencji między wielkimi mocarstwami, ciągłym próbom podważania wielostronnego porządku międzynarodowego opartego na zasadach oraz coraz większemu powiązaniu kryzysów zagranicznych i wewnętrznych; jest głęboko przekonany, że aby zachować znaczenie na arenie międzynarodowej, UE musi prowadzić zdecydowaną, zdyscyplinowaną i asertywną politykę zagraniczną, która realizuje własne cele strategiczne UE i nadal definiuje, zabezpiecza i chroni swoje interesy na świecie; przypomina, że UE powinna kierować się w swoich działaniach zewnętrznych wartościami i zasadami zapisanymi w art. 2, art. 3 ust. 5 i art. 21 TUE, które leżą u podstaw jej powstania, rozwoju i rozszerzenia, w

szczególności w obszarze demokracji, państwa prawa, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowania godności ludzkiej oraz zasad równości i solidarności; uważa ponadto, że WPZiB powinna zapewnić wdrożenie Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i celów zrównoważonego rozwoju;

2. w pełni podziela obawy wyrażone w sprawozdaniu wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawicielki i jest zaniepokojony szybkim tempem niestabilności geopolitycznej wywołanej silną presją wojskową, polityczną i gospodarczą ze strony autorytarnych mocarstw i podmiotów jednostronnych; podkreśla, że od Ukrainy po Kaukaz, od Bliskiego Wschodu po Sahel, Arktykę i nie tylko wokół Europy powstał „łuk niestabilności" pokazujący radykalną niepewność, w której funkcjonuje UE; podkreśla, że obecny kontekst geopolityczny charakteryzuje się coraz szybszą erozją norm demokratycznych; zauważa z zaniepokojeniem, że organizacje wielostronne zostały znacznie osłabione, a międzynarodowy porządek oparty na zasadach poważnie podważony, co prowadzi do sytuacji, w której konkurencja i protekcjonizm zastępują współpracę i wolny handel, a inwestycje, informacje i przepływy migracyjne są w coraz większym stopniu instrumentalizowane; ostrzega, że taka fragmentacja zagraża naszym strategicznym interesom, bezpieczeństwu, dobrobytowi i jedności; przypomina, że UE nie może sobie pozwolić na zamknięcie się w sobie i musi pozostać otwarta i angażować się w to, co dzieje się na świecie, aby bronić swoich wartości demokratycznych i interesów, co z kolei wymaga mobilizacji naszych regionalnych i globalnych partnerstw i sojuszy;

3. w tym kontekście wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę do dalszego rozwijania przyszłościowej i spójniejszej WPZiB, w ramach której:

   a) chroni się międzynarodowy porządek oparty na zasadach;

   b) wspiera się współpracę w zakresie wspólnych interesów;

   c) szanuje neutralność niektórych państw członkowskich i zapewnia podejmowanie działań dyplomatycznych w sposób zgodny z Kartą Narodów Zjednoczonych;

   d) ustala się jasne granice i stanowiska niepodlegające negocjacjom oraz

   e) zwiększa się widoczność i wpływ działań UE za granicą;

   a tym samym dąży się do osiągnięcia ambitnych celów i wyraźnie podejmuje się kluczowe wyzwania geopolityczne przedstawione w kolejnych punktach;

Kształtowanie międzynarodowego porządku opartego na zasadach, którego bronimy

4. przypomina, że porządek międzynarodowy oparty na zasadach gwarantuje suwerenność i integralność terytorialną państw, chroni powszechne wartości praw człowieka, umożliwia pokojowe rozstrzyganie sporów i dopilnowuje, by władza podlegała prawu, a nie wynikała z siły; jest zaniepokojony faktem, że międzynarodowy porządek oparty na zasadach znajduje się pod niespotykaną dotąd presją z powodu połączenia erozji wewnętrznej i ataków z zewnątrz; ostrzega, że jego osłabienie doprowadzi do niestabilności i konfliktów na całym świecie, a tym samym będzie niekorzystne dla naszego własnego bezpieczeństwa i dobrobytu;

5. podkreśla, że nielegalna, niczym niesprowokowana i nieuzasadniona wojna napastnicza Rosji przeciwko Ukrainie stanowi jawne naruszenie prawa międzynarodowego i Karty Narodów Zjednoczonych, jak również bezprecedensowy atak na europejski porządek pokojowy ustanowiony po drugiej wojnie światowej; przypomina, że rosyjska agresja na Ukrainę rozpoczęła się w 2014 r.; ponownie wyraża głębokie przekonanie, że ostatecznie agresja Rosji musi zakończyć się niepowodzeniem, a Ukraina musi zwyciężyć, zapewniając pokój przez siłę, co będzie sygnałem, że przemoc nigdy nie będzie górować nad prawem, i zniechęci innych do kwestionowania granic za pomocą środków wojskowych; podkreśla pilną potrzebę długoterminowego i strategicznego podejścia do Moskwy i jej sojuszników;

6. wyraża uznanie dla odwagi i odporności narodu ukraińskiego, który nie tylko broni swojej suwerenności i integralności terytorialnej, lecz także stoi na straży podstawowych wartości europejskich; domaga się natychmiastowego i bezwarunkowego zawieszenia broni, wycofania wojsk rosyjskich z całego uznanego na poziomie międzynarodowym terytorium Ukrainy, a także powrotu wszystkich ukraińskich jeńców wojennych, wszystkich uprowadzonych i przetrzymywanych cywilów i wszystkich dzieci nielegalnie uprowadzonych przez Rosję i reżim Łukaszenki; apeluje ponadto o zwrot ciał wszystkich poległych ukraińskich żołnierzy; wzywa UE do utrzymania i zwiększenia wsparcia dla Ukrainy, w tym poprzez pomoc polityczną, gospodarczą, finansową i wojskową, aby wzmocnić pozycję Ukrainy; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady Europejskiej z grudnia 2025 r. o udzieleniu Ukrainie pakietu pomocy finansowej w wysokości 90 mld EUR w formie pożyczek gwarantowanych przez UE; ubolewa jednak, że Rada nie była w stanie osiągnąć porozumienia w sprawie ambitniejszej struktury finansowania w oparciu o zamrożone rosyjskie aktywa, co zmniejszyłoby rosnące zadłużenie Ukrainy; przypomina jednak, że rozporządzenie Rady (UE) 2025/2600 z dnia 12 grudnia 2025 r. przewiduje bezterminową immobilizację rosyjskich aktywów państwowych; podkreśla, że inwestycje w obronę terytorialną Ukrainy i jej bazę przemysłową sektora obronnego są konieczne i obopólnie korzystne z punktu widzenia Europy, ale same w sobie nie stanowią gwarancji bezpieczeństwa; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę NATO dotyczącą wykazu

priorytetowych potrzeb Ukrainy (PURL) i wzywa państwa członkowskie UE do dalszego dostarczania Ukrainie broni i amunicji, w szczególności systemów obrony powietrznej i zdolności do głębokich uderzeń, przy jednoczesnym wspieraniu dyplomatycznego zakończenia wojny, zgodnie z prawem międzynarodowym, w celu osiągnięcia sprawiedliwego i trwałego pokoju;

7. ponawia apel o opracowanie unijnych ram prawnych dotyczących uznawania państw za państwa sponsorujące terroryzm; wzywa Radę, by wpisała Federację Rosyjską na taką unijną listę państw sponsorujących terroryzm;

8. w najostrzejszych słowach potępia nielegalny reżim Łukaszenki, który zezwala na wykorzystywanie terytorium Białorusi jako bazy dla rosyjskich operacji wojskowych, przez co podważa suwerenność kraju i stanowi bezpośrednie zagrożenie dla bezpieczeństwa i stabilności UE i jej państw członkowskich, a jednocześnie nadal represjonuje własną ludność; ponownie domaga się natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych oraz apeluje o zaostrzenie środków ograniczających; potępia ataki hybrydowe organizowane przez Białoruś na państwa członkowskie UE, na przykład Litwę, za pomocą bezzałogowych statków powietrznych i wtargnięć balonów, wymuszenia ekonomicznego, operacji przemytniczych, prowokacji wojskowych, cyberataków i dezinformacji sponsorowanej przez państwo; podkreśla z zaniepokojeniem, że reżimy w Rosji i na Białorusi instrumentalizują migrację w ramach szerszej strategii mającej na celu osłabienie UE, rządów państw członkowskich i NATO; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zwiększenia wsparcia politycznego, finansowego i technicznego dla niezależnych mediów, obrońców praw człowieka i inicjatyw społeczeństwa obywatelskiego działających na terytorium Białorusi i poza jej granicami;

9. z zadowoleniem przyjmuje wnioski z posiedzenia „koalicji chętnych”, które odbyło się w Paryżu 6 stycznia 2026 r., w tym politycznie i prawnie wiążące zobowiązania określające wspólne podejście do wspierania Ukrainy, utrzymania jej długoterminowych zdolności wojskowych oraz przywrócenia pokoju i bezpieczeństwa w przypadku przyszłego ataku zbrojnego ze strony Rosji; wyraża poparcie dla propozycji utworzenia wielonarodowych sił dla Ukrainy i zachęca wszystkie państwa członkowskie UE do należytego rozważenia, w jaki sposób mogą najlepiej wspierać takie siły; ponadto z zadowoleniem przyjmuje rozmowy w sprawie mechanizmu monitorowania i weryfikacji zawieszenia broni pod kierownictwem USA; podkreśla, że każde porozumienie pokojowe musi przewidywać solidne i wiarygodne gwarancje bezpieczeństwa dla Ukrainy, w negocjacjach w sprawie tego porozumienia muszą uczestniczyć wybrani przywódcy tego kraju, a samo porozumienie musi się cieszyć poparciem narodu ukraińskiego; ostrzega przed nieszczerymi propozycjami Rosji mającymi na celu przedłużanie wojny, a także

przed tym, że każde porozumienie zawarte na warunkach Rosji lub nagradzające ją za agresję zagroziłoby bezpieczeństwu w Europie; przypomina, że ścisła współpraca między UE a Stanami Zjednoczonymi pozostaje kluczowa dla osiągnięcia i zapewnienia sprawiedliwego i trwałego pokoju w Ukrainie, a zatem jest kluczowa dla bezpieczeństwa kontynentu europejskiego, wraz ze staraniami UE na rzecz przyjęcia większej odpowiedzialności za własne bezpieczeństwo;

10. podkreśla, że w świetle zmieniającej się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa i rosnącego zagrożenia stwarzanego przez Federację Rosyjską, w tym licznych przypadków naruszania europejskiej przestrzeni powietrznej, państwa członkowskie UE muszą pilnie wzmocnić swoje mechanizmy ochrony ludności, co wymaga skoordynowanej i odpornej reakcji w całej Unii, a tym samym wzmocnienia gotowości cywilnej i modernizacji systemów wczesnego ostrzegania; jest zdania, że te agresywne i lekkomyślne działania są nieodpowiedzialne i stanowią poważną eskalację ze strony Rosji, zagrażającą bezpieczeństwu obywateli Unii, stabilności w regionie i pokojowi międzynarodowemu; wzywa Komisję, aby w ścisłej koordynacji z NATO zbadała rozwiązania pozwalające powstrzymywać takie naruszenia w przyszłości; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zapowiedziany przez Komisję unijny plan „Utrzymanie pokoju – Plan działania na rzecz gotowości obronnej do 2030 r.”, w tym inicjatywę na rzecz obrony przed dronami; popiera ponadto ustanowienie mechanizmów współpracy między instytucjami UE a właściwymi ukraińskimi odpowiednikami w celu wymiany najlepszych praktyk w zakresie przeciwdziałania wojnie hybrydowej i rosyjskim operacjom informacyjnym, aby wzmacniać wzajemną odporność w obliczu tych zmieniających się zagrożeń;

11. potępia rosyjską agresję, która poważnie destabilizuje wschodnie sąsiedztwo UE, utrudnia drogi do pokoju i dobrobytu oraz wywołuje na Bałkanach Zachodnich skutki uboczne, które grożą spowolnieniem reform i podsyceniem narracji antyeuropejskich; jest zaniepokojony faktem, że powiązane z Kremlem media działające na Bałkanach Zachodnich zintensyfikowały swoje działania po wybuchu rosyjskiej wojny napastniczej; obejmują one agresywną ingerencję w procesy wyborcze i przestrzeń informacyjną i mają na celu propagowanie prorosyjskich nastrojów i podsycanie antyeuropejskiej retoryki; wzywa Komisję do bardziej konsekwentnej reakcji na stosowanie antyeuropejskiej retoryki na Bałkanach Zachodnich, zwłaszcza w Serbii, poprzez aktywną współpracę z państwami w regionie oraz podjęcie zdecydowanych działań w celu budowania odporności społecznej na zagrożenia hybrydowe; podkreśla, że przeciwdziałanie destabilizującym wpływom Rosji jest niezbędne dla wzmocnienia roli Unii jako gwaranta stabilności, demokracji i dobrobytu;

12. wzywa Komisję do aktywnego wspierania międzynarodowych mechanizmów wymiaru sprawiedliwości i zadbania o rozliczenie zbrodni wojennych i zbrodni agresji; zachęca UE i jej państwa

członkowskie, aby wsparły ustanowienie specjalnego trybunału do ścigania rosyjskiej zbrodni agresji przeciwko Ukrainie; przypomina, że MTK wydał nakazy aresztowania Władimira Putina i rosyjskiej komisarz ds. praw dziecka Marii Lwowej-Biełowej za ich udział w uprowadzeniu ukraińskich dzieci i ich wywiezieniu do Rosji; wyraża poparcie dla wszystkich działań Międzynarodowego Trybunału Karnego i Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości służących ściganiu zbrodni popełnionych na terytorium Ukrainy; popiera innowacyjne rozwiązania w zakresie finansowania działań obronnych Ukrainy, a także rozminowywania i odbudowy Ukrainy z wykorzystaniem immobilizowanych zagranicznych rosyjskich aktywów, w tym aktywów państwa rosyjskiego, rosyjskich władz lokalnych, rosyjskich przedsiębiorstw państwowych i osób umieszczonych na unijnej liście sankcyjnej; wzywa Komisję do zaproponowania, a państwa członkowskie do uzgodnienia, dodatkowego prawnie i ekonomicznie uzasadnionego mechanizmu, w formie pożyczki na poczet reparacji, umożliwiającego wykorzystanie tych aktywów, a tym samym do zapewnienia Ukrainie długoterminowej widoczności i gwarancji, że ostatecznie otrzyma od Rosji reparacje wojenne lub równoważną kwotę zgodnie z prawem międzynarodowym; podkreśla, że koszty rosyjskiej agresji musi ponosić Rosja, a nie unijni podatnicy; oczekuje, że państwa członkowskie będą zaostrzać sankcje wobec Rosji tak długo, jak będzie to konieczne do zapewnienia sprawiedliwego i trwałego pokoju oraz do rozliczenia winnych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje toczące się dyskusje między UE a grupą G-7 na temat zbadania możliwości wprowadzenia zakazu świadczenia usług morskich w odniesieniu do całego rosyjskiego eksportu ropy naftowej jako alternatywy dla pułapu cen ropy naftowej; wzywa UE i państwa członkowskie, by w międzyczasie zwiększyły skuteczność i oddziaływanie przyjętych dotychczas pakietów sankcji oraz – w razie potrzeby – uzgodniły nowe sankcje; ponadto wzywa Komisję i państwa członkowskie do zlikwidowania luk finansowych, które Rosja wykorzystuje do obchodzenia sankcji, oraz do nałożenia dalszych środków ograniczających na państwa trzecie wspomagające wojnę napastniczą Rosji przeciwko Ukrainie albo przez ułatwianie obchodzenia sankcji, albo przez udzielanie bezpośredniej pomocy wojskowej; uważa, że należy również nakładać kary na przedsiębiorstwa europejskie, które nadal prowadzą zabronioną współpracę z Federacją Rosyjską; wzywa Radę, Komisję i ESDZ do przedstawienia ogólnounijnej doktryny dotyczącej Rosji, łączącej odstraszanie, powstrzymywanie, rozliczalność i wsparcie demokratycznych alternatyw;

13. przypomina, że UE i wszystkie jej państwa członkowskie muszą dawać przykład, jeśli chodzi o przestrzeganie zasady pierwszeństwa prawa międzynarodowego; podkreśla, że jej wiarygodność oraz zdolność do ochrony obywateli i własnych żywotnych interesów zależy od zaangażowania w przestrzeganie podstawowych zasad takich jak demokracja, praworządność i prawa człowieka oraz że nie ma miejsca na podwójne standardy i selektywne przestrzeganie

przepisów; w związku z tym apeluje o ścisłe stosowanie mechanizmu praworządności w przypadku nieprzestrzegania tych zasad;

14. apeluje do Komisji i Rady, aby w stosunkach zewnętrznych i polityce zewnętrznej konsekwentnie stały na straży prawa międzynarodowego i je propagowały oraz podejmowały wszelkie konieczne działania w celu zagwarantowania pełnego przestrzegania tego prawa przez wszystkie państwa, niezależnie od ich siły gospodarczej lub wojskowej;

15. podkreśla potrzebę zwalczania bezkarności i wzmocnienia działań na rzecz rozliczalności na całym świecie, w tym za pośrednictwem MTK; wyraża głębokie zaniepokojenie sankcjami nałożonymi przez Stany Zjednoczone na MTK, jego prokuratorów, sędziów i pracowników, stanowiącymi poważny atak na międzynarodowy wymiar sprawiedliwości; wzywa Komisję do pilnego uruchomienia statusu blokującego w celu ochrony i zabezpieczenia MTK jako nieodzownego fundamentu międzynarodowego systemu wymiaru sprawiedliwości;

16. wyraża zadowolenie z zaangażowania w zakończenie wojny w Strefie Gazy i przyjmuje do wiadomości 20-punktowy plan pokojowy zaproponowany przez administrację USA i zatwierdzony przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w rezolucji nr 2803, który należy obecnie w całości wdrożyć i zabezpieczyć przed wszelkimi próbami podważenia go przez podmioty regionalne; z zadowoleniem przyjmuje uwolnienie wszystkich izraelskich zakładników przetrzymywanych przez Hamas oraz wznowienie dystrybucji pomocy humanitarnej w Strefie Gazy; podkreśla, że chociaż plan ten stanowi ważny pierwszy krok na drodze do zakończenia konfliktu, nadal istnieją wyzwania, które dotyczą w szczególności egzekwowania, zarządzania, rozliczalności i utrzymania zaufania; podkreśla, że pełne rozbrojenie Hamasu, wykluczenie go z wszelkich form sprawowania rządów w Strefie Gazy, reforma i wzmocnienie pozycji Palestyńskiej Władzy Narodowej oraz wycofanie sił izraelskich to główne cele wszystkich dalszych działań; wzywa UE do aktywnego zaangażowania się w kształtowanie procesu pokojowego i odbudowy w ścisłej koordynacji z kluczowymi podmiotami regionalnymi; popiera bieżące wysiłki stabilizacyjne w Strefie Gazy i z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie cywilnych misji UE w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), EUBAM Rafah i EUPOL COPPS; ponownie podkreśla, że celem w dalszym ciągu powinno być wynegocjowanie rozwiązania dwupaństwowego zgodnego z prawem międzynarodowym jako jedyna realna droga do sprawiedliwego i trwałego pokoju na Bliskim Wschodzie, gdzie naród izraelski i palestyński będą bezpiecznie i pokojowo współistnieć obok siebie;

17. z głębokim zaniepokojeniem odnotowuje utrzymującą się poważną sytuację humanitarną w Strefie Gazy, w tym powszechny brak bezpieczeństwa żywnościowego i głód; z poważnym zaniepokojeniem odnotowuje utrzymujące się przeszkody w dostępie do pomocy

humanitarnej oraz alarmującą wypowiedź wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawicielki dotyczącą niedawnych decyzji o udzieleniu zezwolenia, które ograniczają działalność organizacji humanitarnych w Strefie Gazy; wzywa wszystkie strony do umożliwienia szybkich dostaw pomocy humanitarnej; podkreśla, że środki, które w nieuzasadniony sposób ograniczają działalność podmiotów świadczących pomoc humanitarną, grożą zlikwidowaniem podstawowej pomocy humanitarnej w czasach pilnej potrzeby; jest zaniepokojony kwestią przestrzegania prawa międzynarodowego i odpowiednich rezolucji ONZ przez wszystkie strony oraz utrzymującymi się cyklami przemocy i ataków terrorystycznych na całym Bliskim Wschodzie; przypomina, że wszystkie strony mają obowiązek przestrzegania prawa międzynarodowego i odpowiednich rezolucji ONZ, w tym dotyczących ochrony ludności cywilnej, personelu humanitarnego i dziennikarzy;

18. podkreśla, że konflikt w Strefie Gazy destabilizuje południowe sąsiedztwo UE i grozi wywołaniem szerszych skutków ubocznych na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej, w tym radykalizacji postaw, przymusowych przesiedleń i zwiększonych napięć regionalnych; podkreśla, że dynamika ta ma bezpośredni wpływ na europejskie zarządzanie bezpieczeństwem i migracją;

19. wyraża sprzeciw wobec uznania Somalilandu za niepodległe państwo przez rząd Izraela; ponownie potwierdza znaczenie poszanowania jedności, suwerenności i integralności terytorialnej Federalnej Republiki Somalii zgodnie z jej konstytucją, Kartą Organizacji Jedności Afrykańskiej i Kartą Narodów Zjednoczonych, jako kluczowego warunku pokoju i stabilności w całym regionie Rogu Afryki;wyraża sprzeciw wobec uznania Somalilandu za niepodległe państwo przez rząd Izraela; ponownie potwierdza znaczenie poszanowania jedności, suwerenności i integralności terytorialnej Federalnej Republiki Somalii zgodnie z jej konstytucją, Kartą Organizacji Jedności Afrykańskiej i Kartą Narodów Zjednoczonych, jako kluczowego warunku pokoju i stabilności w całym regionie Rogu Afryki;

20. uważa rosnący antysemityzm na całym świecie za niedopuszczalną konsekwencję brutalnych i masowych ataków terrorystycznych Hamasu w całym Izraelu oraz nieproporcjonalnej, zakrojonej na szeroką skalę reakcji zbrojnej Izraela w Palestynie;

21. z całą mocą potępia atak terrorystyczny na Izrael przeprowadzony 7 października 2023 r. przez organizację terrorystyczną Hamas;

22. potwierdza zaangażowanie UE na rzecz istnienia bezpiecznego Państwa Izrael oraz jego uzasadnionego prawa do samoobrony, a także na rzecz bezpieczeństwa i godności Palestyńczyków; przypomina, że prawo Izraela do samoobrony jest zapisane i ograniczone w prawie międzynarodowym i musi być wykonywane z pełnym poszanowaniem sądów międzynarodowych; zauważa z

zaniepokojeniem, że wojna w Gazie ma katastrofalne skutki humanitarne i spowodowała niedopuszczalne cierpienia ludności cywilnej, które Hamas dodatkowo zaostrzył celowym niszczeniem infrastruktury cywilnej i wykorzystywaniem ludności cywilnej Strefy Gazy, w tym pozostałych izraelskich zakładników, jako żywych tarcz; wyraża ulgę z powodu uwolnienia wszystkich żyjących zakładników i wzywa Hamas do przekazania ciała ostatniego zmarłego zakładnika, które nadal znajduje się w rękach Hamasu, jego rodzinie; potwierdza swoje stanowisko, w którym domaga się trwałego zawieszenia broni, pilnego dostępu pomocy humanitarnej oraz korytarzy pomocowych; wyraża głębokie ubolewanie z powodu kruchego zawieszenia broni w Strefie Gazy, które naraziło na niebezpieczeństwo życie zbyt wielu cywilów;

23. przypomina, że przestrzeganie art. 2 układu o stowarzyszeniu między UE a Izraelem[14] jest kluczowym elementem partnerstwa, i wzywa rząd Izraela do stałego monitorowania i oceny jego wdrażania; przypomina, że – w kontekście sytuacji humanitarnej w Strefie Gazy – 10 września 2025 r. przewodnicząca Komisji Europejskiej ogłosiła wnioski dotyczące zawieszenia niektórych postanowień handlowych układu o stowarzyszeniu oraz wsparcia dla wprowadzenia ukierunkowanych środków wobec konkretnych ministrów izraelskich; odnotowuje nakazy aresztowania wydane przez MTK 21 listopada 2024 r.; podkreśla, że wszelkie takie środki należy dokładnie rozważyć i wprowadzić w taki sposób, by zachować zdolność UE do działania w charakterze wiarygodnego partnera i zwiększenia szans na wynegocjowanie rozwiązania dwupaństwowego; uważa, że Rada Stowarzyszenia UE–Izrael pozostaje podstawowym forum szczerego dialogu; potwierdza, że konstruktywne zaangażowanie i trwały dialog pozostają najskuteczniejszymi instrumentami propagowania pokoju, bezpieczeństwa i trwałej stabilności w regionie; podkreśla, że w strategii na rzecz Bliskiego Wschodu, zaplanowanej na 2026 r., Komisja musi skupić się na konkretnym planie działania w kierunku wdrożenia rozwiązania dwupaństwowego; ubolewa nad konsekwencjami braku jednolitej reakcji na katastrofalną sytuację w Strefie Gazy dla globalnego wizerunku UE;

24. podkreśla, że trwały pokój wymaga wiarygodnego procesu politycznego mającego na celu doprowadzenie do rozwiązania dwupaństwowego w oparciu o granice z 1967 r., z dwoma suwerennymi, demokratycznymi państwami jako pokojowymi sąsiadami i z Jerozolimą jako wspólną stolicą; wzywa wszystkie strony do wznowienia wysiłków na rzecz usunięcia przeszkód dla tego rozwiązania; potępia rozbudowę izraelskich osiedli na Zachodnim Brzegu, przypominając długoletnie stanowisko UE, zgodnie z którym osiedla te pozostają nielegalne na mocy prawa

---

14 Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony (Dz.U. L 147 z 21.6.2000, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2000/384/oj).

międzynarodowego i stanowią jednostronny środek podważający zaufanie i szanse na wynegocjowanie rozwiązania; z zadowoleniem przyjmuje sankcje nałożone na ekstremistycznych osadników izraelskich; podkreśla rolę Autonomii Palestyńskiej jako głównego partnera UE w Palestynie i potwierdza, że wszelkie przyszłe rządy w Strefie Gazy muszą wykluczać udział organizacji terrorystycznych i zapewniać demilitaryzację Strefy Gazy; ponownie wyraża sprzeciw wobec wszelkich planów aneksji Strefy Gazy lub jakiegokolwiek innego terytorium palestyńskiego oraz wobec masowych przymusowych przesiedleń;

25. nalega, aby Komisja zagwarantowała, by środki finansowe Unii nie były przeznaczane na żadną formę terroryzmu czy radykalizacji religijnej i politycznej ani z nimi powiązane; powtarza swoje stanowisko, że wszystkie podręczniki i materiały szkolne wspierane z funduszy UE muszą być zgodne z normami UNESCO dotyczącymi pokoju, tolerancji, współistnienia i niestosowania przemocy; wyraża zaniepokojenie antysemityzmem, mową nienawiści, propagowaniem dżihadu i podżeganiem do przemocy w palestyńskich podręcznikach szkolnych finansowanych przez UE;

26. zachęca ONZ, Ligę Państw Arabskich, partnerów regionalnych i UE, aby koordynowały wsparcie ze strony darczyńców, objęły finansowanie solidnym nadzorem i dopilnowały, by pomoc na rzecz odbudowy wspierała instytucje obywatelskie i skuteczne sprawowanie rządów; w tym kontekście wyraża głębokie zaniepokojenie nadużywaniem przez grupy terrorystyczne pomocy humanitarnej skierowanej na terytoria palestyńskie; apeluje o wzmocnienie mechanizmów kontroli dystrybucji funduszy UE;

27. uznaje wysiłki niektórych państw arabskich i Izraela na rzecz normalizacji stosunków dyplomatycznych w ramach porozumień abrahamowych; wzywa UE do wspierania inicjatyw służących budowaniu szerokiego wsparcia regionalnego i międzynarodowego dla lepszej przyszłości w stosunkach arabsko-izraelskich;

28. zauważa, że znaczne osłabienie Iranu i jego sojuszników – w tym upadek reżimu Assada i pokonanie popleczników Teheranu, takich jak: Hezbollah, Hamas, Huti i inne bojówki – dałoby nadzieję na pokój i dalszą normalizację stosunków w regionie w duchu porozumień abrahamowych; jest głęboko zaniepokojony znaczącym wsparciem Hezbollahu dla operacji wojskowych Rosji w Ukrainie i jego koordynacją z innymi wspieranymi przez Iran bojówkami;

29. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne zmiany w Libanie od początku 2025 r., odzwierciedlone w konkluzjach z dziewiątego posiedzenia Rady Stowarzyszenia UE–Liban, w szczególności gotowość do dalszego wspierania libańskiego sektora bezpieczeństwa przez pełne wykorzystanie narzędzi UE, w tym Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju i programów w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar

Europy”, oraz do zbadania możliwości przyszłego zaangażowania w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony; jest nadal zaniepokojony wpływem zbrojnych bojówek i organizacji terrorystycznych oraz ubolewa w szczególności nad brakiem postępów w obiecanym rozbrojeniu Hezbollahu i innych ugrupowań zbrojnych, co stanowi warunek wstępny stabilności w regionie; ponownie podkreśla znaczenie ambitnego „Paktu na rzecz regionu śródziemnomorskiego” oraz jego skutecznego wdrożenia z wystarczającym wsparciem technicznym i finansowym dla Libanu, koncentrującym się na budowaniu zdolności, infrastrukturze energetycznej i wsparciu społecznym; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę oraz Komisję do wspierania rządu Libanu w jego programie reform oraz w planie przywrócenia monopolu na broń; ponownie wyraża pełne poparcie dla suwerenności, władzy państwowej, integralności terytorialnej, niezależności politycznej i stabilności Libanu, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1701;

30. solidaryzuje się z religijnie i etnicznie zróżnicowanym społeczeństwem Syrii, które od ponad dziesięciu lat cierpi wskutek działań wspieranego przez Iran i Rosję reżimu Baszara al-Assada oraz grup terrorystycznych; popiera pluralistyczny proces polityczny prowadzony przez Syryjczyków i pozostający w ich gestii, obejmujący integralność terytorialną, sprawiedliwość okresu przejściowego i pojednanie; wzywa władze syryjskie do wzmożenia wysiłków na rzecz włączenia wszystkich grup społeczeństwa syryjskiego w proces decyzyjny, postępów w realizacji porozumienia z Demokratycznymi Siłami Syrii na północnym wschodzie kraju oraz dalszego ułatwiania szybkiego, przejrzystego i niezależnego prowadzenia dochodzeń w sprawie aktów skierowanych przeciwko społecznościom religijnym i etnicznym, a także do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu stłumienia przemocy na tle religijnym i zwalczania bezkarności; w tym kontekście ubolewa nad ciągłymi prześladowaniami, przymusowymi wysiedleniami, dyskryminacją i atakami wobec wspólnot religijnych, takich jak chrześcijanie, i ponownie podkreśla potrzebę ochrony przez UE bogatej wielokulturowej tożsamości Syrii; dostrzega ogromne braki w zasobach finansowych i ludzkich niezbędnych do odbudowy kraju i popiera decyzję UE o zniesieniu sankcji sektorowych, zgodnie z decyzją Stanów Zjednoczonych i Zjednoczonego Królestwa, oraz o zapewnieniu znacznej pomocy rozwojowej, oprócz pomocy humanitarnej, zgodnie z zapowiedzią podczas pierwszej części konferencji brukselskiej na rzecz Syrii w 2025 r.; z zadowoleniem przyjmuje wizytę przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen i przewodniczącego Rady Europejskiej Antónia Costy w Syrii 8 stycznia 2026 r., która miała na celu wzmocnienie więzi politycznych i zaangażowania gospodarczego; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie między Syrią a Izraelem z 6 stycznia 2026 r. w sprawie utworzenia specjalnej komórki ds. komunikacji, której zadaniem jest koordynacja deeskalacji militarnej;

31. wyraża głębokie zaniepokojenie trwającymi walkami na obszarach

takich jak Aleppo i północno-wschodnia Syria, które skutkują dalszymi przesiedleniami i dużą liczbą ofiar wśród ludności cywilnej oraz stwarzają poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa, w szczególności w związku z ucieczką bojowników Daesz przetrzymywanych w północno-wschodniej Syrii; wzywa koalicję międzynarodową, w tym Stany Zjednoczone, do niezwłocznego podjęcia wszelkich niezbędnych i bezpośrednich środków w celu złagodzenia tego zagrożenia dla bezpieczeństwa;

32. potwierdza kluczową rolę organizacji wielostronnych, w szczególności ONZ, wraz z funkcjonującą Światową Organizacją Handlu, Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie oraz forami regionalnymi, jako niezbędnych platform rozwiązywania konfliktów i globalnego zarządzania; ostrzega, że tzw. formaty minilateralne grożą coraz większą fragmentacją globalnych norm i wymagają od UE nadania priorytetu szerokiej i inkluzywnej koncepcji multilateralizmu w ścisłej współpracy z partnerami o podobnych poglądach; wzywa Komisję i wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę do objęcia roli globalnego przywództwa inicjatyw wielostronnych; potwierdza swoje zobowiązanie do przeprowadzenia kompleksowych reform w celu wzmocnienia roli, skuteczności i demokratycznej reprezentacji ONZ;

33. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę, aby ponownie oceniła podejście UE do grupy BRICS i jej partnerów oraz aby opracowała odrębną politykę UE wobec BRICS+; podkreśla, że BRICS+ zapewnia Rosji możliwość obchodzenia środków mających na celu polityczną izolację kraju i pozwala Chinom na dalsze poszerzanie wpływów z zastosowaniem modus operandi obejmującego finansowanie projektów infrastrukturalnych;

34. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę do konsekwentnego działania i do promowania – w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi – skutecznej i zdecydowanej narracji demokratycznej w celu przeciwdziałania naciskom autokratycznym, które służą osłabieniu kontroli nad nadużywaniem władzy, zmniejszeniu przestrzeni społeczeństwa obywatelskiego i erozji praw człowieka; apeluje o opracowanie europejskiej oceny demokracji, która umożliwi wczesne wykrywanie oznak tendencji autorytarnych, a także zestawu narzędzi do działań ukierunkowanych na wspieranie demokracji i przeciwdziałanie autorytarnym narracjom, zwłaszcza w świetle godnego ubolewania zamknięcia Agencji Stanów Zjednoczonych ds. Rozwoju Międzynarodowego (USAID); zachęca w tym kontekście do większych inwestycji w komunikację strategiczną oraz w walkę z zagranicznymi manipulacjami informacjami i ingerencjami w informacje (FIMI); jest zdania, że wysiłki UE na rzecz przeciwdziałania temu zagrożeniu powinny opierać się na już istniejącej wiedzy fachowej zdobytej w ramach ESDZ, i apeluje o większą spójność między obecnymi i przyszłymi przepisami i wysiłkami UE; apeluje o dalsze wysiłki na rzecz pełnej operacyjności zestawu narzędzi FIMI opracowanego przez ESDZ; uważa, że UE

powinna jasno uznać środowisko cyfrowe za obszar działania, a dyplomację cyfrową – za interes strategiczny;

35. zdecydowanie potępia ukierunkowane sankcje wobec ustawodawców odpowiedzialnych za akt o usługach cyfrowych[15] i inne przepisy cyfrowe, w szczególności wobec byłego komisarza;

36. zachęca do przeprowadzania corocznych strategicznych przeglądów zagrożeń dla międzynarodowego porządku opartego na zasadach, koordynowanych przez ESDZ, w następstwie których to przeglądów podejmowano by działania zapobiegające dalszej erozji norm wielostronnych;

Wspieranie współpracy opartej na wspólnych interesach

37. potwierdza, że działania zewnętrzne UE wymagają wiarygodnego zaangażowania opartego na wartościach; podkreśla jednak, że poleganie wyłącznie na potędze normatywnej i zasadach jest niewystarczające; zachęca do bardziej zdecydowanego dążenia do realizacji strategicznych celów UE, z wykorzystaniem partnerstw i sojuszy opartych na wspólnych interesach; podkreśla, że skuteczne wykorzystanie partnerstw i sojuszy, również w perspektywie długoterminowej, musi opierać się na równych warunkach działania dla wszystkich partnerów; zaznacza, że wsparcie UE powinno być uzależnione od poszanowania podstawowych zasad demokratycznych i praworządności; potwierdza w tym kontekście, że prawodawstwo UE nie jest przedmiotem negocjacji z państwami trzecimi;

38. zachęca w tym kontekście wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę do poszukiwania odpowiednich strategii politycznych wychodzących naprzeciw oczekiwaniom państw członkowskich i krajów partnerskich, które to strategie pozwalają na szybkie osiąganie celów porozumień politycznych, co sprawi, że UE będzie wiarygodnym partnerem strategicznym, zwłaszcza w czasach, gdy mnożą się konflikty, a użycie siły stopniowo staje się normą jako środek służący realizacji celów politycznych;

39. podkreśla, że silne partnerstwo transatlantyckie ze Stanami Zjednoczonymi i Kanadą w ramach NATO stanowi podstawę europejskiej architektury bezpieczeństwa; w tym kontekście wyraża zaniepokojenie faktem, że niektóre elementy nowej strategii bezpieczeństwa narodowego USA są zdecydowanie niewystarczające, aby odpowiednio zareagować na zagrożenie stwarzane przez Rosję, w szczególności dla bezpieczeństwa europejskiego, a tym samym również amerykańskiego; ubolewa ponadto nad błędną oceną UE jako systemu politycznego, zawartą w strategii bezpieczeństwa

---

15 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

narodowego, w tym nad nieodpowiednim opisem krajowej sytuacji politycznej w państwach członkowskich UE; potwierdza wieloletnie poparcie Parlamentu dla podstawowych wartości UE, jakimi są demokracja i prawa człowieka; uważa, że strategia bezpieczeństwa narodowego dodatkowo wzmacnia konieczność zwiększenia przez Europę strategicznej autonomii, zmniejszenia jej zależności i dywersyfikacji jej partnerstw;

40. ubolewa nad decyzją prezydenta USA z 7 stycznia 2026 r. o wycofaniu się ze znacznej liczby organizacji międzynarodowych, w tym licznych organów ONZ, zawieszeniu udziału w nich lub zakończeniu współpracy z nimi; wyraża poważne zaniepokojenie, że takie posunięcie mogłoby zagrozić stabilności finansowej systemu ONZ, osłabić współpracę wielostronną w czasie, gdy jest ona najbardziej potrzebna, oraz ośmielić autorytarne i rewizjonistyczne podmioty, które w przeszłości starały się wykorzystywać wszelkie przypadki wycofania się mocarstw zachodnich z organizacji międzynarodowych lub zakończenia współpracy z nimi; zachęca administrację USA, by przemyślała swoją decyzję i potwierdziła swoje zaangażowanie na rzecz ONZ i współpracy wielostronnej;

41. zdecydowanie odrzuca wszelkie próby podważenia suwerenności i integralności terytorialnej Królestwa Danii, w tym Grenlandii; w związku z tym przypomina, że Grenlandia jest samorządną częścią Królestwa Danii i ma prawo do decydowania o swoim rozwoju gospodarczym, partnerstwach międzynarodowych i polityce surowcowej; przypomina, że tylko ludność Grenlandii może decydować o swojej przyszłości; ostrzega jednocześnie, że podmioty zewnętrzne nie mogą instrumentalizować takich procesów politycznych ani na nie wpływać; podkreśla w szczególności strategiczne zainteresowanie Chin Arktyką i wykorzystywanie przez nie dźwigni gospodarczej do uzyskania wpływów politycznych; odnotowuje fakt, że zainteresowanie USA wynika z obaw dotyczących bezpieczeństwa związanych ze zmieniającym się środowiskiem strategicznym w Arktyce, ale uważa, że porozumienie obronne między Królestwem Danii a Stanami Zjednoczonymi z 1951 r. oferuje szerokie możliwości zwiększenia obecności USA na Grenlandii; przypomina, że Dania, w tym Grenlandia, jest członkiem NATO i w związku z tym jest w pełni objęta zbiorowymi gwarancjami bezpieczeństwa sojuszu; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie siedmiu europejskich przywódców z 6 stycznia 2026 r. i podkreśla, że bezpieczeństwo w Arktyce można osiągnąć jedynie wspólnie, we współpracy z NATO; wzywa Komisję i Radę Europejską do określenia konkretnego wsparcia dla Grenlandii i Danii zgodnie z zasadami UE, prawem międzynarodowym i Traktatem Północnoatlantyckim;

42. ubolewa, że Stany Zjednoczone stosują obecnie bardziej transakcyjne podejście do polityki zagranicznej, charakteryzujące się mniejszym zaangażowaniem w multilateralizm i bezpieczeństwo europejskie; podkreśla, jak ważne jest, by UE wyciągnęła wnioski ze swojej podatności na zagrożenia i podjęła odpowiednie środki na szczeblu

UE, aby uniknąć sytuacji, w której w przyszłości mogłaby znaleźć się pod presją; uważa, że bardziej niż kiedykolwiek istotne jest dalsze angażowanie się we współpracę z partnerami amerykańskimi na szczeblu federalnym i stanowym, zapewniające stałą koordynację w takich obszarach jak bezpieczeństwo, technologia i odporność gospodarcza, przy jednoczesnym wykazywaniu jedności i zaangażowania na rzecz wspólnego stanowiska UE; w pełni popiera pogłębienie współpracy w ramach Transatlantyckiego Dialogu Prawodawców UE–USA oraz regularne organizowanie szczytów UE–USA w celu zapewnienia impulsu na najwyższym szczeblu dla przyszłej współpracy; apeluje o pogłębienie dialogu UE–USA na temat bezpieczeństwa i obrony, którego potencjał pozostaje niewykorzystany; przypomina, że aby być silnym partnerem transatlantyckim, Europa musi zadbać o własną obronę i bezpieczeństwo; w tym kontekście przypomina o pilnej potrzebie pełnego wdrożenia przez UE i jej państwa członkowskie koncepcji strategicznej autonomii i gotowości obronnej oraz poczynienia w tym celu zbiorowych i dobrze skoordynowanych inwestycji w niezbędne zdolności obronne; podkreśla, że należy pilnie zwiększyć niezawodność i samowystarczalność UE i jej państw członkowskich w dziedzinie bezpieczeństwa, obrony i technologii w celu wzmocnienia europejskiego filaru w ramach NATO;

43. potwierdza swoją pełną i niezachwianą solidarność z Grenlandią jako częścią Królestwa Danii; potępia stosowanie jednostronnych gróźb handlowych i zastraszania gospodarczego wobec Danii i innych państw członkowskich UE jako formy przymusu niezgodnej z prawem międzynarodowym i podstawowymi zasadami współpracy między sojusznikami NATO; ostrzega przed próbami instrumentalnego wykorzystywania obaw dotyczących bezpieczeństwa w Arktyce do wywierania presji terytorialnej lub politycznej, w pełni popiera stanowisko Królestwa Danii, w tym Grenlandii, zgodnie z którym Grenlandia nie jest na sprzedaż; podkreśla, że Grenlandia nie może być wykorzystywana jako narzędzie podziału Unii Europejskiej; wzywa Unię do zdecydowanej, wspólnej i zdecydowanej reakcji oraz do przeciwstawienia się wszelkim takim działaniom;

44. z zadowoleniem przyjmuje partnerstwo UE–Kanada w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony podpisane podczas szczytu UE–Kanada w 2025 r. jako pierwsze tego rodzaju porozumienie z partnerem z Ameryki; apeluje o jego szybkie uruchomienie, w tym o udział Kanady w misjach i operacjach w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO); popiera negocjacje w sprawie dyrektywy umożliwiającej podmiotom kanadyjskim udział we wspólnych zamówieniach publicznych UE w ramach Instrumentu na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy (SAFE);

45. pochwala silne i konstruktywne partnerstwo ze Zjednoczonym Królestwem; z zadowoleniem przyjmuje wspólne oświadczenie przywódców Zjednoczonego Królestwa i UE z 19 maja 2025 r., wydane po szczycie UE i Zjednoczonego Królestwa w 2025 r., w

szczególności ustanowienie kompleksowego partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; apeluje o jego szybkie i pełne wdrożenie, w tym przez (i) regularne, odbywające się dwa razy w roku, strategiczne dialogi na szczeblu ministerialnym na temat polityki zagranicznej i bezpieczeństwa między sekretarzami spraw zagranicznych i obrony Zjednoczonego Królestwa a wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielką w celu koordynacji reagowania na kryzysy i dostosowania priorytetów strategicznych, (ii) udział Zjednoczonego Królestwa w cywilnych i wojskowych misjach zarządzania kryzysowego w ramach WPBiO, o ile jest to prawnie możliwe, (iii) wzmocnioną współpracę w zakresie cyberodporności, przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym, ochrony infrastruktury krytycznej i zwalczania nielegalnego finansowania, (iv) bardziej skoordynowane egzekwowanie sankcji oraz (v) wspólne działania mające na celu przeciwdziałanie rosyjskiej flocie cieni, i z zadowoleniem przyjmuje wspólne zobowiązane do wzmocnienia współpracy na Bałkanach Zachodnich, zwłaszcza w celu zapewnienia poszanowania zasady podziału władzy zawartej w porozumieniu pokojowym z Dayton i i Paryża; odnotowuje ostateczne porozumienie polityczne w sprawie kluczowych aspektów przyszłej umowy między UE a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru, ogłoszone przez strony 11 czerwca 2025 r.; oczekuje na publikację pełnego tekstu prawnego w celu jego analizy;

46. pochwala bliskie stosunki z państwami Europy Zachodniej, które nie są członkami UE, i ich ścisłą współpracę z UE w zakresie działań zewnętrznych; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zakończenie negocjacji i tymczasowe sektorowe stosowanie szerokiego pakietu środków dotyczących przyszłych stosunków UE–Szwajcaria, które stanowią znaczący kamień milowy w rozwijaniu i pogłębianiu i tak już bliskich stosunków; zachęca do jego szybkiej ratyfikacji; podkreśla, jak ważne jest partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony z Norwegią oraz propagowanie silniejszych stosunków z Norwegią w świetle kluczowej roli tego kraju dla bezpieczeństwa energetycznego UE; apeluje o zacieśnienie współpracy w zakresie odporności energetycznej i dywersyfikacji dostaw jako kluczowych instrumentów służących wzmocnieniu autonomii strategicznej Unii; z zadowoleniem przyjmuje rosnące poparcie społeczne dla przystąpienia Islandii do UE oraz wyrażony przez islandzkie władze zamiar przeprowadzenia do 2027 r. referendum w sprawie wznowienia negocjacji dotyczących przystąpienia do UE; postuluje, aby w międzyczasie prowadzić proaktywną współpracę z rządem Islandii w celu pogłębienia współpracy w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa oraz promowania korzyści płynących z członkostwa w UE; apeluje o szybką ratyfikację układów o stowarzyszeniu między UE a Andorą i San Marino;

47. podkreśla strategiczne znaczenie Bałkanów Zachodnich oraz popiera wiarygodną współpracę polityczną i w zakresie bezpieczeństwa na drodze tych krajów do integracji z UE w oparciu o ich osiągnięcia;

uważa, że przyszłość Bałkanów Zachodnich, Ukrainy i Mołdawii jest w UE, zgodnie z aspiracjami ich mieszkańców; potępia ingerencję Rosji w procesy demokratyczne w krajach kandydujących do UE, w szczególności w Mołdawii; przyjmuje do wiadomości wyniki wyborów parlamentarnych, które odbyły się w Kosowie 28 grudnia 2025 r.; wzywa do szybkiego utworzenia nowego zgromadzenia i rządu Kosowa, aby przeprowadzić pilnie potrzebne reformy związane z UE, zwłaszcza dotyczące planu wzrostu gospodarczego dla Bałkanów Zachodnich, oraz wypełnić zobowiązania dotyczące normalizacji stosunków między Kosowem a Serbią; z zadowoleniem przyjmuje częściowe zniesienie środków UE wobec Kosowa; przypomina, że postępy w negocjacjach akcesyjnych UE z Serbią powinny być uzależnione od wymiernych i trwałych postępów w klastrze dotyczącym kwestii podstawowych, w tym pełnego dostosowania do WPZiB UE, w szczególności sankcji wobec Rosji; z zadowoleniem przyjmuje pomyślne wznowienie dialogu w ramach WPZiB między UE a jej partnerami na Bałkanach Zachodnich oraz podkreśla znaczenie tych partnerstw dla pokoju i bezpieczeństwa; przypomina, że rozszerzenie UE stanowi geostrategiczną inwestycję w bezpieczeństwo regionalne i stabilność regionalną, wymagającą zaangażowania zarówno ze strony Unii, jak i krajów kandydujących, oraz wzywa w tym kontekście UE do zwiększenia przewidywalności i politycznej widoczności procesu rozszerzenia dla obywateli tego regionu; uważa, że w tym celu UE musi utrzymać tempo rozszerzenia oraz zapewnić krajom kandydującym wystarczającą pomoc techniczną i finansową oraz stałe wsparcie polityczne na ich drodze do pełnego członkostwa; podkreśla jednak potrzebę dalszej poprawy warunkowości w zakresie praworządności oraz zadbania o to, aby wszystkie fundusze UE przeznaczone dla krajów kandydujących były w pełni zgodne z własnymi celami strategicznymi i interesami UE; podkreśla jednocześnie, że postępy na drodze do przystąpienia do UE są oparte na osiągnięciach i uzależnione od pełnego poszanowania prawa międzynarodowego i dorobku prawnego UE, a także od dostosowania się do WPZiB, w tym przestrzegania sankcji i polityki wizowej UE; przypomina, że proces rozszerzenia powinien przebiegać równolegle z reformami instytucjonalnymi i decyzyjnymi mającymi na celu ochronę zdolności Unii do przyjmowania nowych państw; wzywa kraje kandydujące do UE do aktywnego wspierania międzynarodowych trybunałów i mechanizmów sprawiedliwości oraz do współpracy z nimi w celu dopilnowania, by mogły one właściwie wykonywać swoją pracę, ścigać zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości, ludobójstwo i zbrodnie agresji popełnione na całym świecie oraz zapewnić pociąganie do odpowiedzialności za nie;

48. podkreśla, że jednym z kluczowych priorytetów WPZiB i WPBiO w odniesieniu do krajów Partnerstwa Wschodniego musi być zdecydowane poparcie dla ich suwerenności i integralności terytorialnej w granicach uznanych na arenie międzynarodowej; wzywa Federację Rosyjską do wycofania wszystkich swoich wojsk z regionu Naddniestrza w Republice Mołdawii, z gruzińskich regionów Abchazji i Cchinwali/Osetii Południowej oraz z nielegalnie

okupowanych części Ukrainy, z pełnym poszanowaniem prawa międzynarodowego i Karty Narodów Zjednoczonych;

49. ponownie wyraża poparcie dla Europejskiej Wspólnoty Politycznej jako platformy dyskusji, dialogu i współpracy z europejskimi partnerami na temat stojących przed nami wyzwań w zakresie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa w celu wzmocnienia bezpieczeństwa i stabilności w Europie oraz kontynuowania współpracy politycznej i współpracy w zakresie bezpieczeństwa w oparciu o wspólne interesy; apeluje o ścisłe angażowanie Parlamentu w wyjaśnianie zakresu i przyszłych prac tej wspólnoty; podkreśla, że na potrzeby przyszłego sukcesu i spójności tego formatu zasadnicze znaczenie ma pewien poziom dostosowania demokratycznych wartości i zasad; powtarza, że Europejska Wspólnota Polityczna nie może w żadnych okolicznościach stanowić pretekstu dla opóźnień w przystąpieniu krajów objętych procesem rozszerzenia do UE;

50. podkreśla, że strategiczna rola Turcji jako członka NATO oraz jej współpraca z UE, szczególnie jeśli chodzi o wkład w dowodzone przez UE misje i operacje zarządzania kryzysowego, ma ważne znaczenie dla stabilności i bezpieczeństwa w Europie; wierzy w znaczenie rozwijania współpracy i wzajemnie korzystnych stosunków z Turcją w sposób stopniowy, proporcjonalny i odwracalny, ściśle uzależniony od poszanowania praworządności, praw podstawowych, prawa międzynarodowego i stosunków dobrosąsiedzkich; ubolewa w tym kontekście, że Turcja nadal kwestionuje suwerenność państwa członkowskiego UE, i podkreśla, że Turcja podejmuje niewystarczające wysiłki na rzecz dostosowania się do WPZiB UE; przypomina, że protokół ustaleń Turcja–Libia w sprawie delimitacji jurysdykcji morskich na Morzu Śródziemnym narusza suwerenne prawa państw trzecich, jest niezgodny z Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza i nie może wywoływać żadnych skutków prawnych względem państw trzecich; przypomina w tym kontekście podpisanie protokołów ustaleń między Turcją a Libią w sprawie wszechstronnej współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i wojskowej oraz w sprawie wyznaczania stref morskich i powoływanie się na nie przez rząd Turcji; ubolewa ponadto, że Turcja odmówiła uznania Hamasu za organizację terrorystyczną; podkreśla także brak kompatybilności między kandydaturą Turcji do BRICS+ a WPZiB UE; wzywa Turcję do pełnego dostosowania się do sankcji UE wobec Rosji; wyraża ponadto zaniepokojenie stanem podstawowych wolności i regresem demokracji w Turcji; wzywa do natychmiastowego uwolnienia przywódcy opozycji Ekrema İmamoğlu, Selahattina Demirtaşa, Osmana Kavali i wszystkich innych więźniów politycznych oraz apeluje o zaprzestanie ciągłych ataków na opozycję polityczną, członków prasy i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego oraz szykan sądowych wobec nich; popiera normalizację stosunków między Armenią a Turcją w interesie pojednania i stosunków dobrosąsiedzkich, stabilności i bezpieczeństwa w regionie oraz rozwoju społeczno-gospodarczego i z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe postępy;

51. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że Turcja podtrzymuje groźbę casus belli wobec Grecji, i potępia nielegalną okupację części terytorium Republiki Cypryjskiej przez tureckie siły zbrojne; ubolewa, że Turcja nie wypełniła zobowiązań podjętych wobec UE zgodnie z ramami negocjacyjnymi z października 2005 r.; przypomina, że pełna zgodność z kryteriami kopenhaskimi i normalizacja stosunków ze wszystkimi państwami członkowskimi UE, w tym z Republiką Cypryjską, jest niezbędnym elementem procesu akcesyjnego; uważa, że w związku z powyższym w obecnych okolicznościach nie można wznowić procesu akcesyjnego Turcji do UE;

52. postuluje szybkie wznowienie rozmów dotyczących rozwiązania konfliktu cypryjskiego w ramach uzgodnionych przez ONZ i apeluje o powstrzymanie się od wszelkich jednostronnych działań, które są niezgodne z pokojowym rozwiązaniem konfliktu; apeluje o poszanowanie statusu strefy buforowej i mandatu sił pokojowych ONZ na Cyprze; zwraca uwagę na powołanie przez Komisję Johannesa Hahna na specjalnego wysłannika ds. Cypru, co podkreśla zaangażowanie UE na rzecz kompleksowego rozwiązania na zasadzie konsensusu oraz jej gotowość do wniesienia wkładu w proces rozwiązywania konfliktu w ramach ONZ;

53. zauważa, że Partnerstwo Wschodnie (PW) wkroczyło w nową fazę geopolityczną, w której niektórzy partnerzy są na drodze do przystąpienia do UE, inni dążą do współpracy dostosowanej do ich potrzeb, a agresja Rosji zaburzyła dotychczasową równowagę regionalną; mając na uwadze, że w związku z tym UE musi na nowo określić strategiczny cel PW oparty na odporności, transformacji demokratycznej i bezpieczeństwie; uznaje Zgromadzenie Parlamentarne Euronest za wymiar parlamentarny PW; wzywa Radę, ESDZ i Komisję do uwzględnienia obrad Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest w planowaniu polityki;

54. z zadowoleniem przyjmuje wieloletnie strategiczne podejście UE do Morza Czarnego i jej program na rzecz konektywności jako stanowiące fundament dobrobytu regionu łączący Europę z Kaukazem Południowym i Azją Środkową; apeluje o szybkie i skuteczne wdrożenie strategii w ścisłej współpracy z krajami partnerskimi, jako że propagowanie praw człowieka i praworządności musi pozostać centralnym elementem zaangażowania UE w regionie; podkreśla strategiczne znaczenie ukończenia kluczowych projektów infrastrukturalnych zgodnie z rozszerzonymi sieciami transeuropejskimi; w tym kontekście podkreśla rolę Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest;

55. podkreśla strategiczne znaczenie Kaukazu Południowego i wzywa UE do opracowania długoterminowej wizji jej zaangażowania w regionie;

56. potępia autorytarne tendencje partii Gruzińskie Marzenie i jej zwrot w kierunku interesów rosyjskich pomimo przedłużającej się okupacji

Abchazji i Regionu Cchinwali / Osetii Południowej przez Rosję; odrzuca uznanie wyborów parlamentarnych i uważa Gruzję za państwo zawłaszczone przez nielegalny reżim Gruzińskiego Marzenia; wzywa gruziński parlament do uchylenia ustaw o „wpływach zagranicznych” i „wartościach rodzinnych”; apeluje o natychmiastowe zaprzestanie politycznie motywowanych prześladowań opozycji politycznej, społeczeństwa obywatelskiego i niezależnych mediów oraz o bezwarunkowe uwolnienie wszystkich więźniów politycznych; wzywa UE, aby wreszcie odpowiednio i zdecydowanie zareagowała na ten kryzys demokratyczny w kraju kandydującym, wykorzystując wszystkie dostępne środki, i ponawia swój wielokrotny apel do UE i jej państw członkowskich o nałożenie ukierunkowanych sankcji na przywódców Gruzińskiego Marzenia i urzędników odpowiedzialnych za regres demokracji i zagrożenia dla pluralizmu politycznego, a także na osobistości, które propagują narracje wspierane przez Rosję i wywierają presję na procesy polityczne; nalega, by Gruzja powróciła na ścieżkę integracji europejskiej zgodnie z wyraźnym wyborem jej obywateli; przypomina, że jednocześnie Gruzja powinna dostosować się do WPZiB, w tym przestrzegać sankcji przeciwko Rosji;

57. popiera porozumienie pokojowe między Armenią a Azerbejdżanem z sierpnia 2025 r. i nawołuje do jego wdrożenia w dobrej wierze, z pełnym poszanowaniem integralności terytorialnej Armenii, a także do sformalizowania i ratyfikacji towarzyszącego mu traktatu pokojowego, począwszy od wycofania się Azerbejdżanu z okupowanego przez niego terytorium Armenii; wzywa UE do ciągłego konstruktywnego zaangażowania w dalszą normalizację stosunków dwustronnych między Armenią a Azerbejdżanem; ponawia apel do władz Azerbejdżanu o natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie wszystkich 23 ormiańskich zakładników przetrzymywanych po ataku na region Górskiego Karabachu; ponawia apel o przeprowadzenie niezależnych dochodzeń w sprawie nadużyć popełnianych przez siły azerbejdżańskie w Górskim Karabachu i wzywa władze Azerbejdżanu do umożliwienia bezpiecznego powrotu ludności ormiańskiej do Górskiego Karabachu, do rzeczywistego zaangażowania się w kompleksowy i przejrzysty dialog z tą ludnością oraz do zapewnienia solidnych gwarancji ochrony ich praw; domaga się poszanowania integralności terytorialnej Armenii i zachęca do sprawiedliwości okresu przejściowego, a także do trwałych procesów powrotu; wyraża ubolewanie z powodu dalszego pogarszania się sytuacji w zakresie praw człowieka i podstawowych wolności w Azerbejdżanie;

58. z zadowoleniem przyjmuje pozytywny impuls w stosunkach dwustronnych między UE a Armenią, który jest silnie wspierany przez władze w Erywaniu; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by aktywnie wspierały dążenie Armenii do zacieśnienia współpracy z UE; wyraża poparcie dla działań misji Unii Europejskiej w Armenii (EUMA) i podkreśla ważną rolę, jaką ta misja odgrywa; wzywa EUMA, aby nadal ściśle monitorowała zmieniającą się sytuację w zakresie bezpieczeństwa na miejscu, przedstawiała przejrzyste

sprawozdania Parlamentowi i wnosiła aktywny wkład w działania podejmowane w celu rozwiązania konfliktu; pochwala przedłużenie mandatu EUMA i zwiększenie jej skali; wzywa Radę, ESDZ i Komisję, aby zbadały inne sposoby wspierania Armenii, w szczególności – ale nie wyłącznie – w dziedzinie odporności demokratycznej;

59. wyraża zaniepokojenie presją ze strony Rosji i Chin w Azji Środkowej i podkreśla pilną potrzebę większej politycznej i gospodarczej obecności UE w tym regionie; z zadowoleniem przyjmuje wyniki pierwszego szczytu UE–Azja Środkowa, który odbył się w kwietniu 2025 r., również z myślą o poprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w regionie; zwraca uwagę na niezdecydowanie państw Azji Środkowej, by udzielić wsparcia dla rosyjskiej wojny napastniczej, mając na względzie konsekwencje tej wojny dla regionu; wzywa władze państw Azji Środkowej, zwłaszcza Kazachstanu, Kirgistanu i Uzbekistanu, do ścisłej współpracy z UE, w szczególności z jej wysłannikiem ds. sankcji; podkreśla, że UE jest zainteresowana zacieśnieniem stosunków gospodarczych, więzi politycznych i współpracy w zakresie infrastruktury energetycznej z krajami Azji Środkowej, po części w celu rozwiązania problemu ryzyka obchodzenia sankcji nałożonych na Rosję i Białoruś; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego promowania reform politycznych i gospodarczych oraz zrównoważonego rozwoju, a także wzmacniania praworządności, demokracji, dobrych rządów i poszanowania praw człowieka;

60. podkreśla potrzebę skutecznego wdrożenia strategii UE dotyczącej Zatoki Perskiej przez dostosowane do potrzeb wielostronne partnerstwa z Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej (RWPZ) oraz z każdym z krajów tego regionu; podkreśla, że we wzmocnionej współpracy należy priorytetowo traktować migrację, transformację cyfrową, badania naukowe i innowacje, transformację ekologiczną, energię, bezpieczeństwo i zwalczanie terroryzmu; z zadowoleniem przyjmuje pomyślne zakończenie pierwszego szczytu UE–RWPZ jako kluczowy moment w rozwoju kompleksowego partnerstwa na rzecz globalnego i regionalnego bezpieczeństwa oraz dobrobytu; z zadowoleniem przyjmuje rosnącą rolę dyplomatyczną krajów Zatoki Perskiej w przyczynianiu się do stabilności międzynarodowej i mediacji w konfliktach;

61. ubolewa, że 30 lat po rozpoczęciu tzw. procesu barcelońskiego nie osiągnięto wspólnej przestrzeni dobrobytu, stabilności i wolności z krajami śródziemnomorskimi; uznaje strategiczne znaczenie pogłębienia dialogu z krajami regionu Morza Śródziemnego w celu poprawy sytuacji w zakresie praw człowieka i standardów demokratycznych, ale także ze względu na ich rolę w dywersyfikacji dostaw energii do Unii oraz w zarządzaniu przepływami migracyjnymi z krajów pochodzenia lub tranzytu; popiera nowy Pakt na rzecz regionu śródziemnomorskiego jako kompleksowe ramy służące stworzeniu bezpieczniejszego, stabilniejszego i lepiej prosperującego regionu; zachęca do trwałego zaangażowania,

ukierunkowanych inwestycji i pomocy technicznej w celu sprostania wspólnym wyzwaniom, takim jak: migracja, zmiana klimatu i zagrożenia bezpieczeństwa; podkreśla ponadto rolę, jaką Unia dla Śródziemnomorza może odegrać jako forum zacieśniania programów współpracy między państwami europejskimi a państwami położonymi na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego;

62. potępia destabilizującą rolę Iranu na Bliskim Wschodzie, w szczególności jego wsparcie militarne dla różnych podmiotów niepaństwowych, takich jak Hamas i Hezbollah, a także dla Hutich, co zagraża bezpieczeństwu regionalnemu; ponownie wzywa Radę, aby uznała Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej za organizację terrorystyczną oraz by rozszerzyła sankcje UE na wszystkich członków tej organizacji, a także na wszystkie osoby odpowiedzialne za poważne pogwałcenia praw człowieka w Iranie; wyraża niezachwianą solidarność z narodem irańskim w jego nieustannym dążeniu do podstawowych praw i wolności; potępia systematyczne i nieproporcjonalne użycie siły przez irańskie siły bezpieczeństwa przeciwko pokojowym demonstrantom, które doprowadziło do ofiar śmiertelnych i poważnych obrażeń; potępia podejmowane przez reżim irański próby cenzurowania protestów przez odcięcie dostępu do internetu i sieci telefonicznych w całym kraju; wzywa władze Iranu, aby natychmiast zaprzestały stosowania przemocy wobec pokojowych zgromadzeń oraz by w pełni przestrzegały prawa do wolności wypowiedzi i pokojowych zgromadzeń; zdecydowanie sprzeciwia się wykorzystywaniu przez Iran zakładników do celów dyplomatycznych i domaga się, aby wszyscy obywatele europejscy zatrzymani w Iranie zostali uwolnieni i mogli opuścić to państwo; wyraża głębokie zaniepokojenie postępami irańskiego programu jądrowego, wykraczającymi poza wszelkie wiarygodne uzasadnienie cywilne; zwraca uwagę na fakt, że reżim w Teheranie wyraźnie odrzucił odnowienie Wspólnego wszechstronnego planu działania (JCPOA), a także odmówił współpracy w trwającym sporze z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej; ubolewa nad faktem, że obecnie nie ma strategii, która pozwoliłaby przekonać Iran, by powstrzymał się od rozbudowywania wojskowego potencjału jądrowego, ani planu działania na wypadek przekroczenia przez Iran progu nuklearnego; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę do zaprezentowania zmienionej strategii wobec Iranu uwzględniającą wszystkie możliwe scenariusze; popiera ponowne nałożenie wszystkich wcześniej zniesionych sankcji i ograniczeń ONZ i UE związanych z programem jądrowym Iranu w związku z nieprzestrzeganiem przez ten kraj zobowiązań wynikających z JCPOA i domaga się natychmiastowych i zdecydowanych działań w obliczu głęboko zakorzenionych, systematycznych i brutalnych represji reżimu wobec narodu irańskiego, w tym masowych arbitralnych zatrzymań, tortur i egzekucji dysydentów politycznych; w najostrzejszych słowach potępia odnowioną i nasilającą się kampanię przemocy reżimu wobec demonstrantów, która doprowadziła do śmierci tysięcy demonstrantów, w tym poprzez celowe użycie ostrej amunicji i

sankcjonowane przez państwo egzekucje oraz czyny stanowiące zbrodnie przeciwko ludzkości na mocy prawa międzynarodowego, podczas gdy reżim nadal odmawia podstawowych wolności ludności stale domagającej się godności, wolności i prawa do życia w wolnym i demokratycznym kraju;

63. zdecydowanie potępia destabilizujące ataki Hutich na statki handlowe i wojskowe przepływające przez Morze Czerwone; podkreśla, że spowodowały one znaczne zakłócenia w handlu światowym, ponieważ przedsiębiorstwa żeglugi liniowej są zmuszone do przekierowania znacznej części transportu z Morza Czerwonego i do opłynięcia południowego krańca Afryki; wzywa do podjęcia wspólnych działań i zachęca UE do większego zaangażowania i współpracy międzynarodowej; stanowczo domaga się podjęcia dalszych działań w celu zapewnienia swobody żeglugi na jednej z najważniejszych dróg wodnych świata; wzywa do natychmiastowego zakończenia tych nielegalnych ataków;

64. podkreśla znaczenie ciągłego i zwiększonego wsparcia UE dla ludności afgańskiej, zwłaszcza kobiet i dziewcząt, oraz wszystkich osób, których prawa są stale łamane przez talibów; domaga się utrzymania ściśle warunkowej współpracy z talibami w oparciu o pięć kryteriów określonych przez Radę i wynikających z zaleceń specjalnego sprawozdawcy ONZ;

65. przypomina, że pokojowy, stabilny i oparty na zasadach region Indo-Pacyfiku leży w żywotnym interesie Europy nie tylko ze względu na bezpieczeństwo regionalne, ale także ze względu na ochronę globalnych szlaków handlowych, ochronę swobody żeglugi i zapewnienie odporności na naciski gospodarcze; jest zaniepokojony tym, że nasilająca się rywalizacja między mocarstwami w regionie, zwłaszcza między Stanami Zjednoczonymi a Chinami, w coraz większym stopniu ogranicza zdolność UE do realizacji własnego programu promowania multilateralizmu i rozwiązań opartych na współpracy w regionie; w tym kontekście zwraca uwagę, że dialog Azja–Europa jest nadal utrudniany z powodu napięć geopolitycznych z Rosją; zachęca w tym celu do ściślejszej koordynacji polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i obrony z partnerami o podobnych poglądach, w szczególności z Australią, Nową Zelandią, Koreą Południową, Japonią, Tajwanem i państwami członkowskimi Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN); potwierdza, że Cieśnina Tajwańska stanowi wody międzynarodowe, i popiera prawo europejskich demokracji i ich partnerów o podobnych poglądach do swobodnej żeglugi, co uwydatnia, że pokój i stabilność w Cieśninie Tajwańskiej mają zasadnicze znaczenie dla globalnego bezpieczeństwa i dobrobytu;

66. przypomina w tym kontekście o strategicznym partnerstwie UE z Japonią, które powinno służyć za wzór owocnych stosunków dwustronnych umożliwiających skuteczne kształtowanie polityki na forach wielostronnych; z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie 1

stycznia 2025 r. umowy o partnerstwie strategicznym między UE a Japonią, oprócz istniejącej umowy o partnerstwie gospodarczym, oraz zachęca do wdrożenia jej postanowień dotyczących zacieśnienia współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, w tym rozpoczęcia regularnego dialogu między Japonią a UE na temat bezpieczeństwa i obrony, współpracy w kwestiach związanych z przemysłem obronnym, zbadania możliwości wzajemnego udziału w inicjatywach obronnych oraz kontynuowania prac nad umową w sprawie bezpieczeństwa informacji; z zadowoleniem przyjmuje zacieśnienie współpracy w takich obszarach jak bezpieczeństwo morskie, cyberbezpieczeństwo, przestrzeń kosmiczna i nieproliferacja, a także konkretne wspólne działania w ramach partnerstwa cyfrowego i dialogu energetycznego;

67. uznaje strategiczne znaczenie Korei Południowej jako kluczowego demokratycznego partnera w Azji Wschodniej, z którym UE nawiązała kompleksowe partnerstwo obejmujące dialog polityczny, handel i współpracę w zakresie bezpieczeństwa; przypomina, że umowa o wolnym handlu między UE a Koreą Południową, pierwsza tego rodzaju umowa zawarta z partnerem azjatyckim, znacznie pogłębiła integrację gospodarczą, a bieżąca współpraca obejmuje również kwestie nieproliferacji, cyberbezpieczeństwa, zwalczania terroryzmu i zarządzania kryzysowego; podkreśla kluczową rolę Korei Południowej w zapewnianiu stabilności w regionie, zwłaszcza w zakresie rozwiązywania problemów związanych z bezpieczeństwem na Półwyspie Koreańskim, i apeluje o wzmocnienie koordynacji na forach wielostronnych w celu utrzymania pokoju, powstrzymania prowokacji i promowania denuklearyzacji; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; zaznacza, że partnerstwo to zapewnia uporządkowane ramy dialogu i współpracy w całym spektrum kwestii związanych z bezpieczeństwem i obronnością, w tym coroczne dialogi strategiczne na szczeblu ministerialnym; popiera dążenie do pogłębienia praktycznej współpracy w takich obszarach jak bezpieczeństwo morskie, w oparciu o wspólne operacje, w tym operację Atalanta, oraz badanie nowych możliwości zaangażowania w ramach unijnej koncepcji skoordynowanej obecności na morzu; podkreśla wreszcie, że instytucjonalizacja tego partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony umacnia pozycję Korei Południowej jako jednego z najważniejszych partnerów UE w regionie Indo-Pacyfiku i stanowi solidną podstawę dla długoterminowych wspólnych działań mających na celu sprostanie wspólnym wyzwaniom geopolitycznym;

68. podkreśla znaczenie pogłębiania więzi z Nową Zelandią, która jest wieloletnim partnerem UE i wykazuje silne podobieństwa polityczne, kulturowe i normatywne; zwraca uwagę, że Nowa Zelandia wykazała się konsekwentnym przywództwem w dyplomacji wielostronnej, rozbrojeniu jądrowym i działaniach na rzecz klimatu, co czyni ją nieodzownym sojusznikiem w realizacji wspólnych celów globalnych; z zadowoleniem przyjmuje zawarcie umowy o wolnym handlu między

UE a Nową Zelandią jako kamień milowy w zacieśnianiu współpracy gospodarczej, uznając jednocześnie potencjał rozszerzenia wspólnych działań w dziedzinie bezpieczeństwa i łączności;

69. akcentuje znaczenie zacieśnienia strategicznej współpracy z Australią, która jest partnerem o zbieżnych poglądach, podzielającym zaangażowanie UE na rzecz demokracji, praw człowieka, prawa międzynarodowego i ładu światowego opartego na zasadach; podkreśla, że położenie geograficzne Australii i jej aktywna rola w zapewnianiu bezpieczeństwa regionalnego sprawiają, że jest ona kluczowym podmiotem w zakresie ochrony stabilności w regionie Indo-Pacyfiku; w związku z tym wyraża zadowolenie, że podczas szczytu przywódców grupy G-7 w Albercie przewodniczący Rady Europejskiej António Costa, przewodnicząca Komisji Europejskiej Ursula von der Leyen i premier Australii Anthony Albanese ogłosili rozpoczęcie negocjacji dotyczących partnerstwa w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony; podkreśla, że inicjatywa ta odzwierciedla rosnącą świadomość wzajemnych powiązań między bezpieczeństwem Europy a bezpieczeństwem regionu Indo-Pacyfiku i stanowi okazję do rozszerzenia wspólnych działań w zakresie globalnych wyzwań związanych z bezpieczeństwem; zaznacza, że negocjacje te, wraz z ponownym zaangażowaniem na rzecz zawarcia umowy o wolnym handlu między Australią a UE, świadczą o silnym impulsie w stosunkach dwustronnych nie tylko do zacieśnienia więzi gospodarczych i technologicznych, ale także do wzmocnienia zbiorowej odporności i strategicznego zaufania;

70. zwraca uwagę na rosnące znaczenie polityczne i geostrategiczne krajów Oceanii, a także organizacji takich jak Forum Wysp Pacyfiku; przypomina, że chociaż państwa Pacyfiku należą do krajów najbardziej narażonych na globalne wyzwania i presję geopolityczną, to odgrywają wiodącą rolę w promowaniu multilateralizmu i pozostają kluczowymi partnerami w opartym na zasadach ładzie międzynarodowym; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zwiększenia zaangażowania dyplomatycznego w regionie, w miarę możliwości w ścisłej współpracy z Australią i Nową Zelandią;

71. jest zdania, że stosunki między UE a Chinami będą miały decydujący wpływ na nasz przyszły dobrobyt gospodarczy i bezpieczeństwo międzynarodowe; uważa w tym kontekście, że nabierająca tempa militaryzacja Chin, rosnąca obecność wojskowa i agresywne zachowanie tego kraju na Morzu Południowochińskim, nieuzasadnione prowokacje wojskowe wobec sąsiadów oraz partnerstwo wojskowe i polityczne z Rosją, Koreą Północną i Iranem stanowią kluczowe wyzwanie geopolityczne XXI wieku; wyraża zaniepokojenie możliwą zmianą chińskiej polityki zagranicznej ze zdecydowanie asertywnej na jawnie agresywną;

72. ubolewa nad partnerstwem „bez ograniczeń” między Rosją a Chinami, w szczególności nad odnowionym zobowiązaniem do zacieśnienia więzi wojskowych, a tym samym do dalszego wspierania

rosyjskiej machiny wojennej, w tym przez wywóz materiałów podwójnego zastosowania;

73. przypomina zaangażowanie UE w politykę „jednych Chin” jako jedną z zasad stosunków między UE a Chinami; potępia działania Chin polegające na zastraszaniu i zagrażaniu pokojowi i stabilności w Cieśninie Tajwańskiej i na otaczających ją wodach międzynarodowych, w tym manewry powietrzne i morskie na dużą skalę, takie jak ćwiczenia „Misja Sprawiedliwość 2025” i „Strait Thunder-2025A” w kwietniu 2025 r., które zagrażają stabilności w regionie; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by w sposób jasny i spójny dały do zrozumienia, że trwające próby jednostronnych zmian status quo w Cieśninie Tajwańskiej, w szczególności przy użyciu siły lub przymusu, nie będą akceptowane i że pociągną za sobą wysokie koszty; podkreśla, że Tajwan jest kluczowym partnerem demokratycznym UE w regionie Indo-Pacyfiku, i wzywa UE i jej państwa członkowskie do zaangażowania się w ściślejszą współpracę z Tajwanem w celu dalszego zacieśniania więzi gospodarczych, handlowych i inwestycyjnych; wzywa ponadto do regularnej wymiany informacji między UE a jej tajwańskimi odpowiednikami na temat istotnych kwestii bezpieczeństwa; apeluje do UE i jej państw członkowskich, aby wspierały znaczący udział Tajwanu w organizacjach wielostronnych, takich jak Światowa Organizacja Zdrowia, Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego oraz Ramowa konwencja ONZ w sprawie zmian klimatu; przypomina, że we wspólnej białej księdze w sprawie obronności europejskiej – Gotowość 2030 wyrażono zaniepokojenie naciskami Chin na Tajwan objawiającymi się eskalacją działań politycznych, gospodarczych, wojskowych, cybernetycznych i psychologiczno-informacyjnych; podkreśla, że roszczenia terytorialne Chin wobec Tajwanu nie mają podstaw w prawie międzynarodowym, że żadna ze stron nie jest podporządkowana drugiej oraz że tylko demokratycznie wybrany rząd Tajwanu może reprezentować obywateli tego kraju; sprzeciwia się ciągłemu wypaczaniu przez Chińską Republikę Ludową rezolucji ONZ nr 2758 i staraniom tego kraju o zablokowanie udziału Tajwanu w organizacjach wielostronnych;

74. potępia rządowy system pracy przymusowej i ciągłe naruszanie praw człowieka, w szczególności systematyczne represje wobec Ujgurów w prowincji Sinciang; z zaniepokojeniem obserwuje intensywne represje wobec mniejszości etnicznych w Tybecie, Hongkongu i Makau oraz transnarodowe represjonowanie chińskich dysydentów; wzywa Chiny do przestrzegania wszystkich obowiązkowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy;

75. ponownie zdecydowanie potępia naruszanie przez Chiny ich zobowiązań międzynarodowych oraz wspólnej deklaracji chińsko-brytyjskiej i chińsko-portugalskiej, zasady „jeden kraj, dwa systemy” oraz ustawy zasadniczej Hongkongu; wzywa Chiny do poszanowania i zagwarantowania autonomii Hongkongu oraz do ratyfikowania Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych; wzywa

Komisję i Radę do dokonania przeglądu statusu Biura Gospodarczego i Handlowego Hongkongu w Brukseli, a także autonomicznego statusu Hongkongu i Makau w świetle ustawy o bezpieczeństwie narodowym i naruszenia przez Chińską Republikę Ludową jej zobowiązań międzynarodowych; jest zaniepokojony rolą Hongkongu we wspieraniu Rosji w obchodzeniu obowiązujących sankcji i pozyskiwaniu kluczowych komponentów do produkcji broni; ubolewa ponadto nad represjonowaniem obrońców autonomii specjalnego regionu administracyjnego i przedstawicieli opozycji, w tym członków społeczeństwa obywatelskiego i członków ich rodzin; wzywa ESDZ do ścisłego monitorowania procesów więźniów politycznych w Hongkongu oraz do zaapelowania o uwolnienie wszystkich więźniów politycznych;

76. wyraża zaniepokojenie coraz częstszym przenikaniem chińskich przedsiębiorstw do gospodarki UE, w tym w sektorach strategicznych, takich jak produkcja akumulatorów; podkreśla pilną potrzebę kontynuowania polityki ograniczania ryzyka przez dalsze zmniejszanie zależności gospodarczej w sektorach krytycznych, zgodnie ze strategią bezpieczeństwa gospodarczego UE; podkreśla, że takie zależności ograniczają zdolność UE w zakresie polityki zagranicznej i zwiększają jej podatność na naciski polityczne i gospodarcze; w związku z tym wzywa do podjęcia skutecznych środków ograniczających ryzyko, dywersyfikacji łańcuchów dostaw i nawiązania nowych partnerstw;

77. podkreśla, że UE musi wspierać dialog oparty na zasadach i wzajemnie korzystną współpracę z Chinami, aby sprostać szeregowi globalnych wyzwań, od multilateralizmu i zmiany klimatu po zdrowie na świecie i rozwój międzynarodowy; podkreśla w związku z powyższym, że UE musi przyjąć wielowymiarową strategię łączącą z jednej strony dyplomację opartą na zasadach i sprzyjającą przestrzeganiu prawa międzynarodowego, a z drugiej – zaangażowanie gospodarcze, które gwarantuje równe warunki działania, a tym samym zabezpiecza interesy UE, co będzie wymagało zmniejszania ryzyka w odniesieniu do Chin; potwierdza, że uznawanie Chin równocześnie za partnera, konkurenta gospodarczego i rywala systemowego nadal stanowi użyteczne ramy analityczne, jednak podkreśla, że nie jest to wystarczające podejście w długofalowej perspektywie strategicznej; wzywa państwa członkowskie do przeprowadzenia zorganizowanej debaty na temat przyszłości stosunków UE z Chinami w celu określenia celów strategicznych Unii; podkreśla, że tylko dzięki określeniu długoterminowej wizji stosunków UE–Chiny Unia może opracować spójną, wiarygodną i skuteczną politykę, oraz wzywa Komisję i Radę do przedstawienia wniosków idących w tym kierunku;

78. zauważa, że wyzwania geopolityczne wzmocniły wspólne interesy UE i Indii; popiera organizację szczytu UE–Indie w celu zainicjowania nowego programu strategicznego; z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęty w czerwcu 2025 r. dialog strategiczny na temat polityki

zagranicznej i bezpieczeństwa oraz zachęca do utworzenia partnerstwa UE–Indie w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, obejmującego regularne wspólne ćwiczenia morskie na Oceanie Indyjskim oraz współpracę operacyjną między indyjską marynarką wojenną a misjami morskimi UE; podkreśla cel, jakim jest zawarcie z Indiami do 2026 r. umowy o bezpieczeństwie informacji; podkreśla strategiczną możliwość zmniejszenia zależności Indii od importu broni z Rosji przez wspieranie współpracy przemysłu obronnego i transferu technologii z partnerami europejskimi oraz wzywa Indie do zajęcia jasnego stanowiska wobec rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie i do wzmocnienia skutecznych środków zapobiegających obchodzeniu sankcji UE; z zadowoleniem przyjmuje korytarz gospodarczy Indie – Bliski Wschód – Europa i podkreśla, że projekt ten może przyspieszyć handel między Europą a Indiami; zachęca UE i Indie do zwiększenia inwestycji w ramach strategii Global Gateway w oparciu o obecny portfel inicjatyw Drużyna Europy o wartości 15 mld EUR, obejmujący priorytetowe projekty w zakresie energii odnawialnej, zrównoważonego transportu, infrastruktury cyfrowej i bezpieczeństwa zdrowotnego; apeluje o utworzenie forum biznesowego UE–Indie w celu zacieśnienia współpracy sektora prywatnego i zapewnienia wprowadzenia inicjatyw na rynek; popiera utworzenie centrów innowacji UE–Indie i partnerstw na rzecz przedsiębiorstw typu start-up w celu promowania współpracy w dziedzinie półprzewodników, sztucznej inteligencji i wodoru odnawialnego, w tym wspólnych badań w ramach programu „Horyzont Europa”; ponownie podkreśla znaczenie regularnego dialogu ministerialnego i zaangażowania parlamentarnego dla zagwarantowania nadzoru i realizacji wspólnych zobowiązań; wzywa rząd Indii do wzmocnienia ochrony praw kobiet i mniejszości;

79. z zadowoleniem przyjmuje 10. dialog polityczny UE–Pakistan, który odbył się w Brukseli 17 lipca 2025 r., i podkreśla znaczenie pełnego wdrożenia strategicznego planu zaangażowania jako ram zacieśniania współpracy w kwestiach politycznych, gospodarczych, bezpieczeństwa i rozwoju; wzywa Komisję i wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę do wykorzystania postępów osiągniętych w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych plus (GSP+) oraz kompleksowego dialogu w kwestiach migracji i mobilności; zachęca do dalszej współpracy w zakresie migracji, zwalczania terroryzmu i zwalczania narkotyków;

80. wyraża poparcie i sympatię dla ruchów prodemokratycznych w Azji Południowej, w szczególności w Bangladeszu, Sri Lance i Nepalu, oraz podkreśla, że tym demokratycznym aspiracjom ludności muszą towarzyszyć konkretne reformy i postępy ze strony przywódców politycznych; przypomina, że UE od dawna wspiera demokrację i społeczeństwo obywatelskie w Azji Południowej, i podkreśla, że powinna dążyć do zacieśnienia partnerstwa ze wszystkimi krajami w regionie, aby zaproponować model zaangażowania, który będzie alternatywą wobec Chin zwiększających swoją obecność w regionie;

81. zdecydowanie potępia fikcyjne wybory powszechne przeprowadzone przez juntę wojskową w Mjanmie/Birmie 28 grudnia 2025 r., które nie mają legitymacji demokratycznej i odbyły się w środowisku systemowego zastraszania, przemocy i przymusu; podkreśla, że przymusowe rozwiązanie partii opozycyjnych i ciągłe więzienie liderów politycznych w Mjanmie/Birmie unieważniają proces wyborczy; odrzuca wszelkie próby wykorzystania przez juntę tych sfałszowanych wyborów do dążenia do uznania na forum międzynarodowym; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę i państwa członkowskie do zwiększenia presji na reżim wojskowy za pomocą ukierunkowanych sankcji oraz do dalszego wspierania demokratycznych aspiracji ludności Mjanmy/Birmy i jej wysiłków na rzecz rzeczywistego i pluralistycznego przejścia do rządów cywilnych;

82. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę i państwa członkowskie do skoncentrowania się na rozwijaniu silniejszego partnerstwa dwustronnego z krajami afrykańskimi o zbieżnych poglądach, opartego na równości, szacunku i wzajemnych korzyściach, a także na zasadzie „więcej za więcej”, przy jednoczesnym poszanowaniu uniwersalnych wartości, jakimi są prawa człowieka i demokracja; podkreśla, że UE i Afryka stoją przed tymi samymi globalnymi wyzwaniami; zwraca uwagę na potrzebę zacieśnienia stosunków między kontynentami i z zadowoleniem przyjmuje wspólną deklarację z siódmego szczytu UE–Unia Afrykańska (UA)[16]; podkreśla znaczenie instytucjonalizacji parlamentarnego wymiaru przyszłych szczytów UE–UA jako integralnej części ich ram, aby zapewnić reprezentację obywateli, nadzór publiczny i demokratyczny wkład w obrady i wyniki partnerstwa; ponownie podkreśla wartość dodaną, jaką może wnieść Organizacja Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (OACPS), i z zadowoleniem przyjmuje zacieśnienie współpracy z krajami OACPS w ramach niedawno zawartej umowy z Samoa[17]; wzywa do zawarcia specjalnego paktu UE–Afryka na rzecz uprzemysłowienia pod wspólnymi auspicjami UA, UE i regionalnych banków rozwoju w celu zmobilizowania kapitału publicznego i prywatnego, co zagwarantowałoby, że Afryka będzie nie tylko źródłem surowców, ale również ośrodkiem przetwarzania, produkcji i innowacji;

83. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie utrzymującą się przemocą i kryzysami humanitarnymi w kilku częściach Afryki; jest szczególnie zaniepokojony utrzymującą się przemocą i brakiem bezpieczeństwa we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga, głównie w

---

16 Wspólna deklaracja – 7. szczyt Unia Afrykańska (UA) – Unia Europejska (UE), 25 listopada 2025 r.

17 Umowa o partnerstwie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a członkami Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z drugiej strony (Dz.U. L, 2023/2862, 28.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2023/2862/oj).

Kiwu Północnym i prowincji Ituri; wzywa UE, aby odgrywała aktywną rolę w skoordynowanych działaniach wspierających wdrażanie procesu pokojowego, koncentrując się na zwiększeniu inkluzywności i udziału kobiet oraz poprawie dostępu pomocy humanitarnej i ochrony ludności cywilnej; apeluje do Komisji i Rady, aby natychmiastowo zawiesiły protokół ustaleń UE–Rwanda w sprawie zrównoważonych łańcuchów wartości surowców do czasu zaprzestania ingerencji przez Rwandę;

84. wyraża poważne zaniepokojenie niszczycielskim konfliktem w Sudanie, który doprowadził do masowych ofiar wśród ludności cywilnej, przesiedleń i powszechnych naruszeń praw człowieka; zdecydowanie potępia wszystkie zbrodnie wojenne i naruszenia praw człowieka oraz apeluje o nieograniczony dostęp pomocy humanitarnej, pełną rozliczalność, egzekwowanie wszystkich embarg na broń i ukierunkowane sankcje wobec wszystkich osób dopuszczających się tych okrucieństw;

85. z zaniepokojeniem odnotowuje niedawne wyzwania wyborcze w niektórych częściach kontynentu afrykańskiego, w tym w Tanzanii, Kamerunie i Wybrzeżu Kości Słoniowej, oraz dostrzega zaangażowanie ludności i demonstracje, które nastąpiły po wyborach; zachęca do przejrzystego i dokładnego przeglądu niepokojących kwestii zgłoszonych w odniesieniu do wyborów i wzywa odpowiednie władze do ochrony woli ludności i przestrzegania praw wszystkich podmiotów politycznych; podkreśla w tym kontekście, że należy dopilnować, aby udział w życiu politycznym i działalność opozycyjna mogły odbywać się swobodnie i bez zbędnych ograniczeń;

86. ubolewa nad regresem demokracji i nasileniem zamachów stanu – zwłaszcza w Sahelu, np. w Nigrze, Burkinie Faso i Mali – które zagrażają stabilności w regionie; potępia nasilające się próby podważania suwerenności państwowej i podsycania antyeuropejskich narracji przez podmioty zewnętrzne za pomocą grup najemników i ukierunkowanych kampanii dezinformacyjnych, co pogłębia rola, jaką w tym regionie odgrywają Rosja i Chiny; przypomina, że ma to bezpośredni wpływ na bezpieczeństwo i dobrobyt Europy, i w związku z tym podkreśla pilną potrzebę zwiększenia pozytywnego wkładu UE w pokój, bezpieczeństwo i rozwój; wskazuje na potrzebę wykorzystania inicjatywy Global Gateway jako kluczowego narzędzia służącego nawiązywaniu pozytywnych partnerstw w takich obszarach jak infrastruktura, zdrowie i transformacja cyfrowa, tak aby przyczynić się do poprawy warunków życia lokalnej ludności i przeciwdziałać rosnącej obecności autorytarnych mocarstw na kontynencie; apeluje do UE o stałe inwestycje w dobre rządy, budowanie zdolności i partnerstwa mające na celu zapobieganie upadkowi państw, skutkom ubocznym migracji i nielegalnemu handlowi oraz wspieranie walki z terroryzmem;

87. przypomina o zagrożeniu, jakie terroryzm islamski stwarza w Afryce,

zwłaszcza dla wspólnot religijnych, w tym chrześcijan, i odnotowuje wzmocnioną współpracę w zakresie zwalczania terroryzmu między Stanami Zjednoczonymi a Nigerią, w tym niedawne działania przeciwko grupom powiązanym z Państwem Islamskim; przestrzega przed niezamierzonymi konsekwencjami zewnętrznych działań wojskowych, w tym przed ryzykiem podsycania ekstremistycznych narracji, postrzegania interwencji zagranicznej i lokalnych roszczeń, które mogą podważać stabilność i rozwiązywanie konfliktów; podkreśla, że UE i Stany Zjednoczone powinny zintensyfikować wspólne wysiłki na rzecz wspierania zdolności w zakresie sprawowania rządów i bezpieczeństwa, zapobiegania radykalizacji postaw, zwalczania terroryzmu i ochrony wspólnot religijnych;

88. podkreśla, że kraje UE, Ameryki Łacińskiej i Karaibów mają zbieżne poglądy oraz wspólne wartości, języki, historię, kulturę i religię, co powinno uczynić z nich naturalnych partnerów w dzisiejszym kontekście geopolitycznym; zauważa, że zaangażowanie UE w regionie zmniejszyło się w ostatnich dziesięcioleciach, co stworzyło przestrzeń dla rosnących wpływów Chin i Rosji; wzywa Komisję i wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę do dopilnowania, aby partnerstwo z Ameryką Łacińską i Karaibami przeszło od słów do czynów dzięki przedstawieniu planu działania, który wzmocni zdolność obu regionów do działania w kwestionowanym porządku globalnym; wyraża zadowolenie w związku ze wspólną deklaracją[18] przyjętą na szczycie w Santa Marta w listopadzie 2025 r.; podkreśla, że ten odnowiony program musi uwzględniać aspiracje obywateli przez wspieranie wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu, niwelowanie nierówności i promowanie integracji regionalnej, na przykład przez zagwarantowanie, że strategia Global Gateway przyniesie wymierne korzyści społecznościom lokalnym dzięki przejrzystym inwestycjom; przypomina, że wiarygodność UE jako partnera zależy od zaoferowania modelu współpracy wyraźnie kontrastującego z wyzyskiem stosowanym przez inne podmioty globalne i korporacje wielonarodowe hołdujące niezrównoważonym praktykom biznesowym; w duchu zwiększenia geopolitycznego wpływu UE w regionie apeluje do Komisji i wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawicielki o wzmocnienie relacji i zintensyfikowanie międzynarodowych działań dyplomatycznych w odpowiedzi na wzrost roli reżimów autorytarnych; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje niedawny szczyt UE–CELAC; ponownie wzywa do znacznego zacieśnienia współpracy dwustronnej w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej, a w szczególności przemytu narkotyków;

89. jest głęboko zaniepokojony taktyką stosowaną przez reżimy autorytarne na Kubie i w Nikaragui, w szczególności represjami wobec opozycjonistów, ograniczeniami nakładanymi na niezależne media i zawężającą się przestrzenią społeczeństwa obywatelskiego;

---

18 Wspólna deklaracja ze szczytu UE–CELAC 2025, Santa Marta, Kolumbia, 9 listopada 2025 r.

podkreśla w szczególności represje wobec Kościoła katolickiego w Nikaragui; wzywa wszystkie kraje Ameryki Łacińskiej i społeczność międzynarodową do unikania konfliktów i do współpracy w celu wywarcia presji dyplomatycznej na te reżimy; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawicielkę oraz Komisję do wykorzystania wszystkich niezbędnych dostępnych instrumentów bez wyjątku w celu zapewnienia zgodności z klauzulami dotyczącymi demokracji i praw człowieka zawartymi w umowach o współpracy z tymi krajami, w tym do ich przeglądu, w szczególności w odniesieniu do Kuby, która jest dodatkowo bliskim partnerem reżimów w Moskwie i Mińsku i zapewnia im wsparcie polityczne i negatywnie wpływa na bezpieczeństwo europejskie, między innymi poprzez ułatwienie zaangażowania setek kubańskich najemników w rosyjską agresję na Ukrainę; podkreśla, że takie reżimy nie mogą nadal korzystać z uprzywilejowanej współpracy z UE, np. w ramach umowy o dialogu politycznym i współpracy; wyraża głębokie zaniepokojenie erozją zasad demokratycznych i celowym obchodzeniem gwarancji konstytucyjnych w Salwadorze, w szczególności w odniesieniu do braku niezależność sądów i braku przejrzystości działań rządowych, nadmiernego użycia siły, nieuzasadnionej militaryzacji oraz coraz częstszego ograniczania wolności zgromadzeń i prasy;

90. zwraca uwagę na wcześniejsze stanowiska Parlamentu i Rady w sprawie kryzysu politycznego w Wenezueli; przypomina, że UE konsekwentnie twierdzi, iż Nicolás Maduro nie ma legitymacji demokratycznie wybranego prezydenta i w związku z tym nie został uznany za prezydenta; oczekuje, że ostatnie wydarzenia stworzą możliwości postępu demokratycznego dla narodu wenezuelskiego i społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla jednak, że sposób, w jaki zachodzą zmiany polityczne, ma fundamentalne znaczenie, i z głębokim zaniepokojeniem zauważa, że jednostronne działania wojskowe Stanów Zjednoczonych prowadzone poza legalnymi ramami wielostronnymi budzą poważne wątpliwości w świetle prawa międzynarodowego i mogą podważyć legitymację i trwałość prawdziwej, pluralistycznej i pokojowej transformacji demokratycznej; podkreśla, że w każdych okolicznościach należy przestrzegać zasad prawa międzynarodowego i Karty Narodów Zjednoczonych, w tym poszanowania suwerenności, integralności terytorialnej i zakazu użycia siły, oraz zauważa, że stali członkowie Rady Bezpieczeństwa ONZ ponoszą w tym względzie szczególną odpowiedzialność; popiera szybkie, pokojowe i prowadzone przez Wenezuelczyków przejście do demokracji w celu ustabilizowania kraju i umożliwienia powrotu ludności na uchodźstwie; z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie uwalniania więźniów politycznych jako pozytywny sygnał; przypomina, że byli oni bezprawnie więzieni w nieludzkich i okrutnych warunkach; domaga się bezwarunkowego uwolnienia wszystkich więźniów politycznych i innych arbitralnie przetrzymywanych osób; podkreśla, że UE podziela priorytet zwalczania międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i nielegalnego handlu środkami odurzającymi, które stwarzają poważne wyzwania w zakresie bezpieczeństwa, ale

podkreśla, że wyzwaniom tym należy sprostać poprzez trwałą współpracę z pełnym poszanowaniem prawa międzynarodowego; podkreśla, że ropa naftowa i zasoby naturalne Wenezueli powinny być wykorzystywane w sposób dobrze zarządzany przez nowy demokratycznie wybrany rząd Wenezueli w sposób przynoszący korzyści narodowi wenezuelskiemu i pomagających mu wydostać się z biedy oraz wspierający zrównoważony rozwój kraju;

91. podkreśla, że naród wenezuelski musi sam zadecydować o swojej przyszłości w drodze wolnych i uczciwych wyborów;

92. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne rozmowy telefoniczne między prezydentem Trumpem a prezydentem Petro oraz prezydentem Trumpem a prezydent Sheinbaum jako krok w kierunku konstruktywnej i dyplomatycznej współpracy;

93. podkreśla większe znaczenie geostrategiczne Arktyki i ponownie podkreśla potrzebę spójnej i aktualnej polityki UE wobec Arktyki; wyraża coraz większe zaniepokojenie koncentracją sił wojskowych Rosji w Arktyce, a także nielegalnymi ograniczeniami swobody żeglugi na Północnej Drodze Morskiej; zauważa z rosnącym niepokojem coraz większe zainteresowanie Chin Arktyką i podkreśla, że UE musi w odpowiedni sposób zareagować na tę sytuację; zaznacza, że Arktyka musi pozostać strefą pokoju, stabilności i konstruktywnej współpracy; podkreśla potrzebę wzmocnienia dialogu regionalnego i koordynacji z partnerami z Arktyki, w tym Norwegią, Stanami Zjednoczonymi i Kanadą, tak aby zagwarantować bezpieczeństwo, zrównoważony rozwój gospodarczy i odporność na wyzwania geopolityczne i te związane z klimatem; podkreśla potrzebę włączenia prognoz dotyczących zmiany klimatu w Arktyce do unijnego planowania w dziedzinie polityki zagranicznej, bezpieczeństwa i ochrony ludności; wzywa do rozszerzenia mandatu i zasobów specjalnego wysłannika UE ds. Arktyki, aby umożliwić lepszą koordynację polityki, monitorowanie rozwoju sytuacji i współpracę z partnerami z Arktyki; apeluje, by działania UE i państw członkowskich w Arktyce przyczyniały się do poprawy i poszanowania dobrostanu i praw ludności rdzennej, jak zapisano w deklaracji z Ottawy z 1996 r.; z zadowoleniem przyjmuje potencjalne inicjatywy rządu Grenlandii służące wzmocnieniu politycznych, instytucjonalnych i gospodarczych więzi tego kraju z UE; apeluje o wdrożenie protokołu ustaleń między UE a Grenlandią podpisanego w 2023 r. w celu dalszego wzmocnienia równego i korzystnego dla obu stron partnerstwa; podkreśla, że współpraca ta powinna opierać się na znacznych inwestycjach UE w zrównoważone projekty infrastrukturalne w całym łańcuchu wartości surowców, a także w innych obszarach, takich jak edukacja, tworząc długoterminową wartość zarówno dla UE, jak i Grenlandii, przy jednoczesnym wspieraniu własnych priorytetów Grenlandii, rozwoju gospodarczego i dobrobytu jej obywateli;

94. wzywa Komisję i ESDZ do zintensyfikowania zorganizowanej

współpracy z organizacjami regionalnymi, w tym z ASEAN, UA, CELAC oraz RWPZ, w celu opracowania inkluzywnej regionalnej architektury bezpieczeństwa i koordynacji wielostronnych reakcji politycznych, takich jak:

a) partnerstwa międzysektorowe w zakresie bezpieczeństwa zdrowotnego;

b) wspólna dywersyfikacja i odporne łańcuchy wartości z zaufanymi partnerami;

c) ściślejsza współpraca w dziedzinie zarządzania migracjami, zapewnienia poszanowania praw człowieka i godności ludzkiej oraz ochrony prawa do azylu;

d) ściślejsza współpraca w zakresie przeciwdziałania wpływowi zmiany klimatu na pokój i bezpieczeństwo; podkreśla, że zmiana klimatu stanowi jedno z poważnych wyzwań dla WPZiB UE; wzywa UE do uznania ochrony klimatu i dyplomacji klimatycznej za istotną część polityki zagranicznej;

e) szybkie ożywienie globalnych wysiłków na rzecz osiągnięcia 17 celów zrównoważonego rozwoju do 2030 r.;

f) obrona praw kobiet na całym świecie w obliczu globalnego regresu w obszarze równości płci;

g) udzielanie zbiorowego wsparcia ONZ, w szczególności Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości i wszystkim innym organizacjom międzynarodowym mającym zasadnicze znaczenie dla utrzymania międzynarodowego porządku opartego na zasadach;

Ustanawianie stanowisk niepodlegających negocjacjom, które traktujemy jako nienaruszalne

95. przypomina, że UE w swoich działaniach zewnętrznych kieruje się wartościami i zasadami zapisanymi w art. 2, art. 3 ust. 5 i art. 21 TUE, które stanowiły inspirację do stworzenia, rozwoju i rozszerzenia Unii;

96. przypomina, że wiarygodność UE zależy od jej zdolności do działania w sposób spójny – zwłaszcza w kontekście zewnętrznej reprezentacji – oraz zdecydowany na rzecz ochrony jej obywateli i interesów; podkreśla, że o progu, którego przekroczenie powoduje podjęcie zdecydowanych działań, należy konsekwentnie informować, a poważne naruszenia praw człowieka, systematyczne represje, w tym wobec parlamentarzystów i opozycji parlamentarnej, a także korupcja i kleptokracja muszą spotkać się z jednoznaczną reakcją; popiera rozszerzenie globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka w taki sposób, aby obejmował on systemowe represje i korupcję; podkreśla, że korupcja umożliwia i pogłębia łamanie i

naruszanie praw człowieka oraz erozję zasad demokracji i praworządności; wzywa UE do opracowania przepisów równoważnych amerykańskiej ustawie o zagranicznych praktykach korupcyjnych (Foreign Corrupt Practices Act);

97. zachęca do ściślejszej koordynacji z grupą G-7 i innymi partnerami demokratycznymi, w tym w ramach grupy G-20, w celu uzgadniania odpowiedzi na łamanie globalnych norm;

98. podkreśla, że należy dopilnować, aby WPZiB UE opierała się na zasadach wspierających równość płci i agendę ONZ „Kobiety, pokój i bezpieczeństwo”; apeluje, aby utrzymać je wśród podstawowych zasad WPZiB UE; apeluje do ESDZ i Komisji o utrzymanie przywódczej roli Unii w propagowaniu praw kobiet na całym świecie przez uważne i ambitne wdrażanie trzeciego planu działania w sprawie równości płci; wyraża poważne obawy w związku z narastającym w różnych częściach świata regresem w dziedzinie praw osób LGBTIQ+;

99. apeluje o podejście dostosowane do dziecka w unijnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa oraz podkreśla konieczność wzmocnienia koordynacji na szczeblu UA–UE–ONZ w celu ochrony dzieci i nastolatków dotkniętych wojną, przesiedleniem lub kryzysami humanitarnymi;

100. wzywa do zwrócenia większej uwagi na prześladowanie wszystkich mniejszości, w tym mniejszości religijnych, takich jak chrześcijanie; zdecydowanie potępia wszelką przemoc wobec mniejszości religijnych i wyraża solidarność z jej ofiarami i ich rodzinami; przypomina, że wolność religii lub przekonań jest nieodłącznym elementem praw podstawowych, które należy promować we wzajemnie wzmacniający się sposób; wzywa do uwzględnienia ochrony wolności myśli, sumienia i religii oraz różnorodności w działaniach zewnętrznych UE; apeluje zatem do Komisji o ponowne mianowanie specjalnego wysłannika UE ds. promowania wolności religii lub przekonań poza UE;

101. zwraca uwagę, że należy wspierać obronę wolności wypowiedzi na całym świecie, w tym w internecie, a także pluralizm mediów i dziennikarstwo oparte na wartościach, w szczególności dziennikarstwo śledcze;

102. wzywa ESDZ i Komisję do opracowania jasnych i przejrzystych punktów odniesienia, aby umożliwić ogólną ocenę skutków i skuteczności unijnych sankcji, oraz do regularnego przekazywania Parlamentowi informacji na ten temat; podkreśla, że należy wzmocnić egzekwowanie sankcji, a także przypomina, jak ważne jest informowanie o celu i skutkach sankcji zarówno obywateli Unii, jak i państw trzecich, aby utrzymać zaufanie obywateli i międzynarodową wiarygodność; przypomina, że spójne i jednolite stosowanie środków ograniczających we wszystkich państwach członkowskich jest

niezbędne dla skuteczności i wiarygodności działań zewnętrznych UE;

103. podkreśla, jak ważne są terminowe i skoordynowane reakcje w sytuacjach kryzysowych, oraz zwraca uwagę, że skuteczne zarządzanie kryzysowe opiera się na szybkim podejmowaniu decyzji, sprawnym wdrażaniu zasobów oraz zdolności do przystosowania się do zmieniającej się sytuacji, a nie jedynie na planowaniu lub narracjach;

104. przyznaje, że wymóg jednomyślności skłania państwa członkowskie do nieustannej pracy nad osiągnięciem kompromisu i jedności, co stanowi ważne źródło politycznego wpływu UE na arenie światowej; zauważa jednak, że należy z ostrożnością oceniać kompromis między ideałem jedności a znaczącymi kosztami jednomyślności;

105. ubolewa, że w praktyce poszczególne państwa członkowskie czasami wykorzystują przysługujące im prawo weta, aby osłabić moc porozumień, opóźnić proces decyzyjny lub utrudnić realizację wspólnej polityki; ubolewa, że potencjał szybkich, wydajnych i skutecznych działań zagranicznych oraz działań w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, przewidzianych między innymi w klauzulach pomostowych TUE, pozostaje niewykorzystany;

106. ponawia swój apel do Rady o stopniowe przejście na głosowanie większością kwalifikowaną w przypadku decyzji w obszarach WPZiB, które nie mają wpływu na kwestie wojskowe lub obronne, zwłaszcza w kontekście naszego reżimu sankcji; zauważa obawy niektórych państw członkowskich dotyczące postrzeganego zmniejszenia możliwości wpływania na politykę zagraniczną i bezpieczeństwa na szczeblu UE; przypomina, że zadaniem wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawicielki określonym w jej zakresie obowiązków jest wykorzystanie przepisów traktatów umożliwiających głosowanie większością kwalifikowaną w odniesieniu do WPZiB, w związku z czym oczekuje od niej w tym celu prowadzenia konstruktywnego dialogu z państwami członkowskimi; zachęca do pełnego wykorzystania wszystkich obecnie istniejących możliwości zwiększenia decyzyjności w tym zakresie oraz wzywa państwa członkowskie do szerszego i bardziej przejrzystego stosowania konstruktywnego wstrzymania się od głosu na podstawie art. 31 ust. 1 TUE, w przypadku gdy nie mogą poprzeć decyzji, ale nie chcą blokować wspólnego działania Unii; podkreśla, że podejście to wzmacnia zdolność UE do szybkiego i spójnego reagowania na kryzysy międzynarodowe, przy jednoczesnym poszanowaniu suwerenności narodowej, oraz pokazuje, że większa skuteczność WPZiB jest możliwa bez zmiany Traktatu; dostrzega, że postępy czynione w kierunku stosowania głosowania większością kwalifikowaną muszą być stopniowe i opierać się na tworzeniu europejskiej kultury strategicznej;

Zwiększenie wpływu realizowanych przez nas działań zewnętrznych

UE

107. ubolewa, że widoczność i wpływy polityczne UE na świecie często nie dorównują jej możliwościom gospodarczym, finansowym i dyplomatycznym; ubolewa, że ten brak widoczności jest niekiedy wynikiem braku jasności w kwestii zewnętrznej reprezentacji UE; podkreśla konieczność jasnego zdefiniowania kompetencji Wiceprzewodniczącego / Wysokiego Przedstawiciela, Przewodniczącego Komisji oraz Przewodniczącego Rady Europejskiej w zakresie działań zewnętrznych i reprezentacji UE, tak aby głos UE był spójny i tak właśnie postrzegany przez partnerów; apeluje do Komisji o większą koordynację z ESDZ w zakresie działań zewnętrznych, w tym przez zapewnienie pełnej zgodności z art. 3 ust. 2 i art. 9 decyzji w sprawie ESDZ[19], które mogą wymagać aktualizacji;

108. apeluje do Rady i Komisji o mówienie jednym głosem; zauważa, że można osiągnąć pewne postępy w zakresie WPZiB dzięki wykorzystaniu postanowień obowiązujących traktatów, takich jak „klauzula pomostowa”; podkreśla, że traktaty powinny wprost przewidywać możliwość ustanowienia europejskiej unii obrony, a wiceprzewodnicząca / wysoka przedstawicielka powinna móc liczyć na wsparcie w dążeniach do objęcia roli głównego organu zewnętrznej reprezentacji UE na forach międzynarodowych;

109. pochwala działania Europejskiej Akademii Dyplomatycznej ukierunkowane na kształtowanie korpusu dyplomatycznego i kultury dyplomatycznej UE; apeluje, by dostęp do Akademii nie był ograniczony do obywateli Unii będących dyplomatami państw członkowskich; podkreśla, że Akademii należy zagwarantować wystarczające zasoby, w tym zasoby ludzkie;

110. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę do szybkiego przedstawienia wniosków dotyczących przyszłej struktury operacyjnej działań zewnętrznych UE i do pełnego uwzględnienia w tym celu zalecenia Parlamentu z 15 marca 2023 r. podsumowującego działalność ESDZ i dotyczącego silniejszej pozycji UE na świecie[20];

111. wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę do zaproponowania spójnej i skutecznej strategii w zakresie komunikacji, która podkreślałaby korzyści płynące z działań

---

19 Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj).

20 Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2023 r. dla Rady i wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, podsumowujące działalność ESDZ i dotyczące silniejszej pozycji UE na świecie (Dz.U. C, C/2023/410 z 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/410/oj).

zewnętrznych UE i stanowiła podstawę celów UE, a jednocześnie przewidywałaby walkę z kampaniami dezinformacyjnymi aranżowanymi przez państwa trzecie; zachęca ESDZ do wzmocnienia obecności politycznej UE w naszych krajach partnerskich oraz do zwiększenia dostępności naszych działań zewnętrznych dla odbiorców w tych krajach, w tym przez kampanie wielojęzyczne, dyplomację kulturalną oraz zaangażowanie lokalnych zainteresowanych stron oraz mediów; popiera włączenie komunikacji do kryteriów realizacji programowania ESDZ; podkreśla, że ta strategia powinna również zwiększyć widoczność projektów finansowanych przez Unię za pomocą jasnego oznaczenia zawierającego sformułowanie „Unia Europejska” i flagę UE, szczególnie w państwach kandydujących, aby przeciwdziałać próbom umniejszania znaczenia inicjatyw UE;

112. opowiada się za wyraźniejszą obecnością UE na szczytach globalnych, forach regionalnych i platformach ułatwiających mediacje w konfliktach, do czego przyczynią się nie tylko państwa członkowskie, ale także widoczność flagi UE;

113. wzywa do większej konwergencji między służbami dyplomatycznymi UE i państw członkowskich w celu poprawy synergii między tożsamością krajową a komunikacją ze strony UE, zgodnie z podejściem „Drużyna Europy”;

114. podkreśla, że ograniczenia budżetowe stanowią główną przeszkodę dla zwiększania widoczności i skutków działań zewnętrznych UE; podkreśla, że bez jasnego określenia priorytetów geograficznych i tematycznych ograniczone zasoby mogą być zbyt rozproszone, by osiągnąć oddziaływanie strategiczne; wzywa Komisję i ESDZ do przeprowadzenia rzeczywistej oceny priorytetów, aby określić, w których dziedzinach działania zewnętrzne UE mogą przynieść największe korzyści polityczne i strategiczne; przypomina w tym kontekście, że Komisja musi być w stanie zagwarantować, że środki finansowe rzeczywiście przyniosą korzyści zamierzonemu odbiorcy i nie będą niewłaściwie wykorzystywane;

115. wzywa do wzmocnienia ESDZ – zarówno w siedzibie głównej, jak i delegaturach UE – przez zapewnienie odpowiednich zasobów finansowych i ludzkich, tak by UE była lepiej przygotowana na obecne i przyszłe globalne wyzwania; domaga się, by ESDZ była w stanie wybierać i rekrutować swój stały personel dyplomatyczny UE, w tym absolwentów Europejskiej Akademii Dyplomatycznej, oraz by zapewniała sprawiedliwą równowagę płci i równowagę geograficzną między państwami członkowskimi na wszystkich poziomach ESDZ;

116. podkreśla strategiczny potencjał inicjatywy Global Gateway nie tylko w roli platformy inwestycyjnej, ale też narzędzia służącego zwiększaniu obecności i widoczności UE na całym świecie; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja priorytetowo podchodzi do realizacji projektów w ramach inicjatywy Global Gateway; jest

zaniepokojony doniesieniami, że szereg projektów strategii Global Gateway wdrażają chińskie przedsiębiorstwa, co stoi w bezpośredniej sprzeczności z celami inicjatywy, tj. zaproponowaniem alternatywy dla chińskiej inicjatywy Pasa i Szlaku oraz tworzeniem rzeczywistej wartości krajowej w krajach partnerskich; domaga się niezwłocznego przeprowadzenia dochodzenia w sprawie wszystkich chińskich przedsiębiorstw zaangażowanych w strategię Global Gateway; przypomina, że strategia Global Gateway powinna przyczyniać się do globalnej stabilności i bezpieczeństwa, jednocześnie wzmacniając odporność Europy; podkreśla ponadto, że aby zapewnić zgodność zobowiązań politycznych i ambicji geopolitycznych, potrzeba na nowo ukształtowanych zobowiązań do terminowej realizacji, silniejszej odpowiedzialności lokalnej w kwestii identyfikacji projektów, a także prawidłowo określonego zaangażowania sektora prywatnego; wzywa Komisję do przyspieszenia realizacji projektów i optymalizacji liczby sztandarowych projektów z myślą o maksymalnym zwiększeniu oddziaływania inicjatywy; uważa ponadto, że projekty strategii Global Gateway wymagają lepszej komunikacji publicznej, w szczególności w przypadku zarządzania pośredniego z udziałem partnerów wykonawczych, tak jak ma to miejsce w przypadku operacji finansowania mieszanego w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju Plus, w których uczestniczy wiele zainteresowanych stron; apeluje w związku z tym do Komisji i ESDZ o systematyczne wzmacnianie komunikacji dotyczącej działań finansowanych ze środków UE i zapewnienie spójnego przekazu, jasnego wskazywania podmiotów oraz faktycznej widoczności przywództwa i wartości dodanej Unii; zwraca uwagę, że budżet w wysokości 300 mld EUR przeznaczony na tę inicjatywę odpowiada mniej niż jednej trzeciej skali projektów już realizowanych w ramach podobnej chińskiej inicjatywy na rzecz łączności i infrastruktury – inicjatywy Pasa i Szlaku; zaleca wzmocnienie roli nadzorczej Parlamentu, aby zagwarantować większą rozliczalność i przejrzystość w procesie finansowania projektów Global Gateway, w tym regularne przedstawianie sprawozdań przez Komisję i ESDZ, ściślejszą kontrolę parlamentarną nad wyborem i realizacją projektów oraz systematyczną ocenę wyników i wpływu;

117. potwierdza rolę specjalnych przedstawicieli UE (SPUE), którzy wspierają politykę i interesy UE w konkretnych regionach i krajach oraz odgrywają ważną rolę w rozwijaniu silniejszej i skuteczniejszej WPZiB, ponieważ zapewniają UE aktywną obecność polityczną w kluczowych krajach i regionach oraz są „twarzą” i „głosem” UE; podkreśla, że SPUE powinni dysponować szerokim i elastycznym mandatem umożliwiającym dostosowywanie się do zmieniających się okoliczności geopolitycznych, aby wspierać politykę i interesy UE w określonych regionach i krajach; nalega, aby mianowanie nowych specjalnych przedstawicieli UE miało miejsce dopiero po wysłuchaniu w Parlamencie;

118. apeluje o nowe podejście do dyplomacji prewencyjnej jako proaktywnego narzędzia polityki zewnętrznej służącego zapobieganiu

konfliktom między stronami, prowadzeniu mediacji w ich sprawie i ich pokojowemu rozwiązywaniu; domaga się włączenia przez ESDZ unijnych narzędzi dyplomacji prewencyjnej do strukturalnych mechanizmów i działań zapobiegawczych, takich jak porozumienia polityczne między różnymi podmiotami zaangażowanymi w konflikty, dialogi krajowe na rzecz pojednania, budowania pokoju i sprawiedliwości okresu przejściowego, a także komisje prawdy i pojednania;

119. przypomina, że sprawowanie przez Parlament funkcji budżetowej jest nierozerwalnie związane z jego rolą w zakresie demokratycznej kontroli i konsultacji; podkreśla, że w ramach WPZiB, która obejmuje WPBiO, Parlament wykonuje swoją funkcję budżetową wspólnie z Radą; przypomina, że Parlament sprawuje również kontrolę polityczną nad tymi strategiami politycznymi oraz dokonuje się z nim konsultacji na ich temat zgodnie z art. 36 TUE;

120. podkreśla, że nomenklatura budżetowa powinna być bardziej szczegółowa w budżecie WPZiB, w Instrumencie Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej i w Instrumencie Pomocy Przedakcesyjnej, co umożliwi władzy budżetowej ustalanie priorytetów politycznych i geograficznych w ramach rocznej procedury budżetowej;

121. ponawia swój apel o ustanowienie systemu automatycznego i ciągłego przepływu informacji wywiadowczych z państw członkowskich do ESDZ na temat problemów związanych z polityką zagraniczną i bezpieczeństwem występujących poza Unią; w związku z tym wzywa do wzmocnienia Centrum Analiz Wywiadowczych UE, Centrum Reagowania Kryzysowego ESDZ i Centrum Satelitarnego UE przez zwiększenie ich zasobów kadrowych i finansowych oraz ich zdolności; wzywa do ulepszania protokołów bezpieczeństwa służb pracujących na danych wywiadowczych lub z informacjami szczególnie chronionymi;

122. przypomina, że Parlament ma do odegrania wyraźną rolę komplementarną, jeśli chodzi o widoczność i skutki działań zewnętrznych UE, gdyż uzupełnia działania służb dyplomatycznych UE i państw członkowskich;

123. uważa, że należy wzmocnić nadzór Parlamentu nad działaniami zewnętrznymi UE, umożliwiając mu np. regularny i terminowy, a jednocześnie bezpieczny, dostęp do informacji poufnych i rund ustrukturyzowanego dialogu zgodnie z art. 36 TFUE; podkreśla potrzebę uzyskiwania obszerniejszych informacji zwrotnych od wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawicielki i ESDZ na temat podjętych działań i osiągniętych skutków, aby wywiązać się z zaleceń Parlamentu określonych w rezolucjach dotyczących spraw zagranicznych; podkreśla, że nadzór demokratyczny nie może być skuteczny bez faktycznego dostępu do informacji niejawnych i ocen, a także apeluje o udoskonalenie porozumienia

międzyinstytucjonalnego z 2002 r., aby dostosować je do aktualnych realiów w dziedzinie bezpieczeństwa;

124. podkreśla, że wszystkie zgłoszone tu wnioski wymagają stosownej odpowiedzi na piśmie ze strony wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawicielki; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielkę do szybkiego ustosunkowania się na piśmie do apeli, wniosków i obaw Parlamentu; uważa, że oświadczenia ustne na posiedzeniach komisji lub na posiedzeniu plenarnym mogą stanowić wystarczającą odpowiedź jedynie w wyjątkowych lub pilnych przypadkach; podkreśla, że w obecnym trudnym kontekście geopolitycznym ścisła współpraca i partnerstwo między Parlamentem a wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawicielką mają strategiczne znaczenie; zaznacza, że decyzje dotyczące WPZiB lub WPBiO wiążące się z wydatkami zawsze stanowią podstawowe wybory w odniesieniu do tych polityk i muszą podlegać nadzorowi parlamentarnemu; oczekuje bardziej systematycznej wymiany informacji przed przyjęciem mandatów i strategii WPZiB oraz lepszego przepływu informacji na temat negocjowania i wdrażania umów międzynarodowych, a także protokołów ustaleń;

°

° °

125. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawicielce Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, a także rządom i parlamentom państw członkowskich.